

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 84

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

55. évfolyam

2012. március 23.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság 252/2012/EU rendelete (2012. március 21.) az egyes élelmiszerekben előforduló dioxinok, dioxinszerű PCB-k és nem dioxinszerű PCB-k koncentrációjának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról és az 1883/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ A Bizottság 253/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. március 22.) az al-Kaida hálózattal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott egyes korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 167. alkalommal történő módosításáról 23
- A Bizottság 254/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. március 22.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 26
- A Bizottság 255/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. március 22.) a cukorágazat egyes termékeire a 2011/12-es gazdasági évben alkalmazandó, a 971/2011/EU végrehajtási rendeletben rögzített irányadó árak és kiegészítő importvámok módosításáról 28
- A Bizottság 256/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. március 22.) az 1484/95/EK rendeletnek a baromfi- és tojáságazatban alkalmazandó, valamint a tojásalbuminra vonatkozó irányadó árak tekintetében történő módosításáról 30
- A Bizottság 257/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. március 22.) a marha- és borjúhúságazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról 32

Ár: 3 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

HATÁROZATOK

2012/163/EU:

- ★ A Bizottság határozata (2012. március 22.) az Indiából származó egyes rozsdamentes acél kötőelemek és részeik behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megszüntetéséről 36

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 252/2012/EU RENDELETE

(2012. március 21.)

az egyes élelmiszerekben előforduló dioxinok, dioxinszerű PCB-k és nem dioxinszerű PCB-k koncentrációjának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról és az 1883/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról szóló, 2006. december 19-i 1881/2006/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ megállapítja az egyes élelmiszerekben előforduló nem dioxinszerű PCB-k, dioxinok és furánok, valamint a dioxinok, a furánok és a dioxinszerű PCB-k összegének felső határértékeit.
- (2) A takarmányokban és élelmiszerekben előforduló dioxinok, furánok és PCB-k csökkentéséről szóló, 2011. augusztus 23-i 2011/516/EU bizottsági ajánlás ⁽³⁾ beavatkozási szinteket állapít meg, hogy az élelmiszerekben előforduló poliklórozott dibenzo-para-dioxinok (PCDD-k) és a poliklórozott dibenzo-furánok (PCDF-ek), valamint a dioxinszerű PCB-k csökkentését célzó proaktív megközelítésre ösztönözzenek. Ezek a beavatkozási szintek az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők eszközei, amelyek segítségével meghatározhatják azokat az eseteket, amelyekben azonosítani kell a szennyeződés forrását és intézkedni kell a csökkentéséről vagy megszüntetéséről.

- (3) Az egyes élelmiszerek dioxin- és dioxinszerű PCB-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 2006. december 19-i 1883/2006/EK bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ a hatósági ellenőrzés során alkalmazandó mintavételi eljárásokra és vizsgálati módszerekre vonatkozó konkrét rendelkezéseket állapít meg.
- (4) Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) nem dioxinszerű PCB-kre vonatkozó tudományos szakvéleményének elkészülte után az uniós szintű harmonizálás érdekében megállapított, nem dioxinszerű PCB-kre vonatkozó felső határértékek alkalmazása és a szűrési módszerekre vonatkozó kritériumok frissítése jelentős mértékű módosításokat igényel. Az egyértelműség érdekében indokolt, ha az 1883/2006/EK rendelet helyébe e rendelet lép.
- (5) Az e rendeletben megállapított rendelkezések csak az 1881/2006/EK rendelet végrehajtása tekintetében vonatkoznak a dioxinok, a dioxinszerű PCB-k és a nem dioxinszerű PCB-k mintavételére és vizsgálatára. A rendelkezések nem érintik az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről, valamint a 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelvek, továbbá a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 1996. április 29-i 96/23/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ III. és IV. mellékletében meghatározott mintavételi stratégiát, mintavételi szinteket és mintavételi gyakoriságot. Nem érintik továbbá az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló hatósági mintavételes vizsgálatra vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 23-i 98/179/EK bizottsági határozatban ⁽⁶⁾ meghatározott mintavételi célkritériumokat.

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.⁽²⁾ HL L 364., 2006.12.20., 5. o.⁽³⁾ HL L 218., 2011.8.24., 23. o.⁽⁴⁾ HL L 364., 2006.12.20., 32. o.⁽⁵⁾ HL L 125., 1996.5.23., 10. o.⁽⁶⁾ HL L 65., 1998.3.5., 31. o.

- (6) A PCDD-ket/PCDF-eket és dioxinszerű PCB-ket jelentős mennyiségben tartalmazó minták beazonosításához széles körben elfogadott hitelesítésű, nagy teljesítményű analitikai szűrőmódszer alkalmazható (lehetőleg olyan mintákat kell választani, amelyekben a koncentráció meghaladja a beavatkozási szinteket, és biztosítani kell a felső határértéket meghaladó koncentrációjú minták kiválasztását). Az ezekben a mintákban lévő PCDD/PCDF és dioxinszerű PCB mennyiségét analitikai megerősítő módszerrel kell meghatározni. Indokolt ezért megfelelő követelményeket megállapítani a szűrőmódszerekre, biztosítva, hogy a felső határértékek tekintetében a „hamis megfelelő” arány 5 % alatt legyen, az analitikai megerősítő módszerekre pedig szigorú követelményeket kell megállapítani. A megerősítő módszereknek továbbá lehetővé kell tenniük a koncentrációk meghatározását a kis háttér-koncentrációk tartományában is. Ez fontos az időbeli tendenciák követéséhez, az expozíciófelméréshez, valamint a felső határértékek és a beavatkozási szintek újraértékeléséhez.
- (7) A nagyon nagy halak mintavételéhez meg kell határozni a mintavételi módszert, hogy az az egész Unió területén egységes legyen.
- (8) Ugyanabba a fajba tartozó és azonos régióból származó halak esetében a dioxinok, a dioxinszerű PCB-k és a nem dioxinszerű PCB-k szintje a hal méretétől és korától függően eltérhet. Ezenkívül a dioxinok, a dioxinszerű PCB-k és a nem dioxinszerű PCB-k szintje nem szükségszerűen azonos a hal valamennyi részében. Ezért meg kell határozni a mintavétel és a minta előkészítésének módszerét, hogy az az egész Unió területén egységes legyen.
- (9) Fontos az analitikai eredmények egységes módon történő jelentése és értelmezése, hogy a végrehajtás az egész Unió területén egységes legyen.
- (10) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével, és sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem ellenezte őket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

E rendelet alkalmazásában az I. mellékletben szereplő meghatározásokat és rövidítéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Az 1881/2006/EK rendelet mellékletének 5. szakaszában felsorolt élelmiszerekben előforduló dioxinok, furánok, dioxinszerű PCB-k és nem dioxinszerű PCB-k koncentrációjának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételt az e rendelet II. mellékletében meghatározott módszereknek megfelelően kell végrehajtani.

3. cikk

Az 1881/2006/EK rendelet mellékletének 5. szakaszában felsorolt élelmiszerekben előforduló dioxinok, furánok és dioxinszerű PCB-k koncentrációjának hatósági ellenőrzésére szolgáló minta-előkészítést és mintaelemzést az e rendelet III. mellékletében meghatározott módszereknek megfelelően kell elvégezni.

4. cikk

Az 1881/2006/EK rendelet mellékletének 5. szakaszában felsorolt élelmiszerekben előforduló nem dioxinszerű PCB-k koncentrációjának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintaelemzést az e rendelet IV. mellékletében meghatározott analitikai eljárásokra vonatkozó követelményeknek megfelelően kell végrehajtani.

5. cikk

Az 1883/2006/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

6. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 21-én.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

Fogalommeghatározások és rövidítések

I. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

E rendelet alkalmazásakor a 96/23/EK tanácsi irányelvnek az analitikai módszerek elvégzése és az eredmények értelmezése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2002. augusztus 14-i 2002/657/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ I. mellékletében meghatározott fogalommeghatározások alkalmazandók.

Az említett fogalommeghatározásokon kívül e rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- 1.1. „Beavatkozási szint”: adott anyagnak a 2011/516/EU ajánlás mellékletében megállapított azon mennyisége, amely fölött vizsgálatot indítanak az anyag forrásának azonosítására, amennyiben az anyagot nagy mennyiségben mutatják ki.
- 1.2. „Bioanalitikai módszerek”: biológiai elveken működő módszerek, például sejtalapú tesztek, receptortesztek vagy immuntesztek. Ezek a szűrőmódszerek az eredményeket nem vegyületek szintjén adják meg, hanem csupán bioanalitikai egyenértékként (BEQ) jelzik a TEQ-értéket ⁽²⁾, ami azt jelenti, hogy a méréskor analitikai jelet adó, a mintakivonatban jelen lévő vegyületek közül esetleg nem felel meg mindegyik a TEQ-elv összes követelményének.
- 1.3. „Biológiai teszt látszólagos kihozatala”: a TCDD vagy a PCB-126 kalibrációs görbéjéből számított, a vakminta eredményeivel korrigált BEQ-érték osztva a GC/HRMS módszerrel meghatározott TEQ-értékkel. Olyan hatásokat igyekszik korrigálni, mint például a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű vegyületek vesztesége az extrakció és a mintatisztítás során, az extrakcióval átmenő más vegyületek reakciót erősítő vagy gyengítő (agonisztikus és antagonsztikus) hatása, a görbeilleszkedés minősége vagy a toxikológiai egyenérték-tényező (TEF) és a relatív hatóképeség (REP) értékei közötti különbségek. A biológiai teszt látszólagos kihozatalának kiszámítása reprezentatív vegyületkombinációkat a keresett koncentráció körüli koncentrációkban tartalmazó, alkalmas referenciamintákból történik.
- 1.4. „Félkvantitatív módszerek”: olyan módszerek, amelyek megközelítőleg megadják a feltételezett analit koncentrációját, a számszerű eredmények azonban nem teljesítik a mennyiségi (kvantitatív) meghatározás eredményeire vonatkozó követelményeket.
- 1.5. „Egy adott vegyület mennyiségi meghatározásának elfogadott határértéke”: a mintakivonatban mért azon analitkoncentráció, amelynél két különböző vizsgált ion olyan analitikai jelet ad, amelynél a jel/zaj (S/N) arány a kisebb intenzitású jelle 3:1, és teljesülnek a – például a prEN 16215: Állati takarmányok. Dioxinok és dioxinszerű PCB-k meghatározása gázkromatográfiás/nagyfelbontású tömegspektrometriás (GC/HRMS) módszerrel és indikátor PCB-k meghatározása GC/HRMS módszerrel) (Animal feed – Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by Gas chromatography/High resolution mass spectrometry (GC/HRMS) and of indicator PCBs by GC/HRMS) szabványban vagy az EPA 1613 (B. módosítás) módszerben – leírt azonosítási kritériumok.
- 1.6. „Felfelé kerekített érték”: e fogalom szerint a mennyiségileg nem meghatározott egyes vegyületek hozzájárulásának értéke a mennyiségi meghatározás határértékével egyenlő.
- 1.7. „Lefelé kerekített érték”: e fogalom szerint a mennyiségileg nem meghatározott egyes vegyületek hozzájárulásának értéke nullával egyenlő.
- 1.8. „Középre kerekített érték”: e fogalom szerint a mennyiségileg nem meghatározott egyes vegyületek hozzájárulásának értéke a mennyiségi meghatározás határértékének felével egyenlő.
- 1.9. „Tétel”: egy élelmiszercikk azonosítható, egyszerre szállított mennyisége, amelyről a hatósági ellenőr megállapította, hogy a származás, fajta, csomagolási típus, csomagoló, feladó és jelölések szempontjából közös jellemzőkkel bír. Hal és halászati termékek esetében a hal méretének is összehasonlíthatónak kell lennie. A szállítmány akkor is egy tételnek tekinthető, ha a hal mérete és/vagy tömege a szállítmányon belül nem összehasonlítható, de ebben az esetben különleges mintavételi eljárást kell alkalmazni.
- 1.10. „Altétel”: egy nagy tétel kijelölt része, amelyen a mintavételi eljárást alkalmazzák. Minden egyes altételnek fizikailag elkülönítettnek és azonosíthatónak kell lennie.
- 1.11. „Elemi minta”: a tétel vagy az altétel egyetlen pontjáról vett anyagmennyiség.
- 1.12. „Egyesített minta”: a tételből vagy altételből vett összes elemi minta egyesítésével kapott minta.
- 1.13. „Laboratóriumi minta”: az egyesített minta laboratóriumba küldendő reprezentatív része/mennyisége.

II. ALKALMAZOTT RÖVIDÍTÉSEK

BEQ Bioanalitikai egyenérték

GC Gázkromatográfia

⁽¹⁾ HL L 221., 2002.8.17., 8. o.

⁽²⁾ A bioanalitikai módszerek nem specifikusak a TEF-rendszerben szereplő vegyületekre. A mintakivonatban lehetnek szerkezetileg hasonló más AhR-aktív vegyületek, amelyek hozzájárulnak az összreakcióhoz. A bioanalitikai eredményeket ezért nem lehet a minta TEQ-értéke becslésének tekinteni, hanem csupán jelzik azt.

HRMS Nagyfelbontású tömegspektrometria

LRMS Kisfelbontású tömegspektrometria

PCB Poliklórozott bifenilek

PCDD Poliklórozott dibenzo-p-dioxinok

PCDF Poliklórozott dibenzofuránok

QC Minőség-ellenőrzés

REP Relatív hatóképesség

TEF Toxicitási egyenérték-tényező

TEQ Toxicitási egyenérték

TCDD Tetraklór-dibenzo-dioxin

U Kiterjesztett mérési bizonytalanság

II. MELLÉKLET

Mintavételi módszerek az egyes élelmiszerekben előforduló dioxinok (PCDD-K/PCDF-EK), dioxinszerű PCB-K és nem dioxinszerű PCB-K koncentrációjának hatósági ellenőrzéséhez

I. ALKALMAZÁSI KÖR

Az élelmiszerekben előforduló dioxinok (PCDD-k/PCDF-ek), dioxinszerű PCB-k és nem dioxinszerű PCB-k (a továbbiakban: dioxinok és PCB-k) koncentrációjának hatósági ellenőrzéséhez az e mellékletben leírt módszereknek megfelelően kell mintát venni. Az így nyert egyesített minták reprezentatívnak tekintendők azon tételekre és altételekre, amelyekből a mintavétel történt. Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról szóló 1881/2006/EK bizottsági rendeletben előírt felső határértékeknek való megfelelést a laboratóriumi minták elemzésével kapott koncentrációk alapján kell megállapítani.

II. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Személyzet

A mintavételt egy, a tagállam által felhatalmazott személy végzi.

2. Mintavételre szánt anyag

Minden megvizsgálandó tételből vagy altételből külön-külön kell mintát venni.

3. Óvintézkedések

A mintavétel és a minták előkészítése során óvintézkedéseket kell tenni minden olyan változás elkerülésére, amely befolyásolná a dioxin- és a PCB-tartalmat, károsan befolyásolná az analitikai meghatározást, vagy csorbítaná az egyesített minták reprezentativitását.

4. Elemi minták

Az elemi mintákat lehetőség szerint a tétel vagy az altétel különböző, egymástól távoli helyeiről kell venni. Az ezen eljárástól történő eltéréseket fel kell jegyezni az e melléklet II.8. pontjában előírt mintavételi naplóba.

5. Az egyesített minta előállítása

Az egyesített mintát az összes elemi minta egyesítésével kell előállítani. Tömege legalább 1 kg, kivéve, ha ez a gyakorlatban nem megvalósítható, pl. ha egyetlen csomagból vesznek mintát, vagy ha a termék nagyon nagy kereskedelmi értéket képvisel.

6. Párhuzamos minták

Az ellenőrzési, kereskedelmi (érdekvédelmi) és összehasonlítási (szakértői) célokra szolgáló párhuzamos mintákat a homogenizált egyesített mintából kell venni, ha ez nem ütközik az adott tagállam jogszabályaiba az élelmiszer-ipari szereplők jogai tekintetében. A hatósági ellenőrzésre vett laboratóriumi minták nagyságát úgy kell megválasztani, hogy az legalább két vizsgálatot lehetővé tegyen.

7. A minták csomagolása és szállítása

Minden mintát olyan tiszta, inert edénybe kell helyezni, amely megfelelő védelmet nyújt a szennyeződések, az edény belső fala általi adszorpció miatti komponensveszteség és a szállítás okozta károsodások ellen. Minden szükséges óvintézkedést meg kell tenni a minta összetételében a szállítás vagy a tárolás során esetleg bekövetkező változás elkerülése érdekében.

8. A minták lezárása és címkézése

A hatósági felhasználásra vett mintákat a mintavétel helyszínén le kell zárni, és a tagállamok szabályainak megfelelően azonosítóval kell ellátni.

A mintavételről jegyzőkönyvet kell felvenni – amely alapján a tétel egyértelműen azonosítható –, feljegyezve benne a mintavétel időpontját és helyét, továbbá minden olyan további információt, amely segítheti az elemzést végző személy munkáját.

III. MINTAVÉTELI TERV

Az alkalmazott mintavételi módszernek biztosítania kell, hogy az egyesített minta az ellenőrizendő (al)tétel vonatkozásában reprezentatív legyen.

1. A tételek felosztása altételekre

Amennyiben az altétel fizikailag elkülöníthető, a nagy tételeket altételekre kell osztani. A nagy ömlesztett szállítmányok formájában forgalmazott termékek esetében (pl. növényi olajok), az 1. táblázatot kell alkalmazni. Egyéb termékekre a 2. táblázatot kell alkalmazni. Tekintettel arra, hogy a tétel tömege nem mindig pontosan többszöröse az altételek tömegének, az altétel tömege – legfeljebb 20 %-kal – meghaladhatja az említett tömeget.

1. táblázat

A tételek felosztása altételekre, ömlesztett szállítmányok formájában forgalmazott termékek esetében

A tétel tömege (tonna)	Az altételek tömege vagy száma
$\geq 1\,500$	500 tonna
> 300 és $< 1\,500$	3 altétel
≥ 50 és ≤ 300	100 tonna
< 50	—

2. táblázat

A tételek felosztása altételekre egyéb termékek esetében

A tétel tömege (tonna)	Az altételek tömege vagy száma
≥ 15	15–30 tonna
< 15	—

2. Az elemi minták száma

Az összes elemi mintát összesítő egyesített mintának legalább 1 kg tömegűnek kell lennie (lásd e melléklet II.5. pontját).

A tételből vagy altételből veendő elemi minták legkisebb számát a 3. és 4. táblázat szerint kell meghatározni.

Folyékony ömlesztett termékek esetében a tételt vagy altételt kézi vagy gépi eszközökkel közvetlenül a mintavételi megelőzően a lehetőségekhez mérten alaposan össze kell keverni, amennyiben ez nem befolyásolja a termék minőségét. Ebben az esetben feltételezhető a szennyező anyagok homogén eloszlása egy adott tételen vagy altételen belül. Az egyesített minta előállításához ezért egy tételből vagy altételből elegendő három elemi mintát venni.

Az elemi minták tömegének hasonlóknak kell lenniük. Egy elemi minta tömege legalább 100 gramm.

Az ezen eljárástól történő eltéréseket fel kell jegyezni az e melléklet II.8. pontjában előírt mintavételi naplóba. Az egyes állati termékekben lévő egyes anyagok és azok maradványai ellenőrzése céljából a 96/23/EK tanácsi irányelvben előírt mintavételi szintjeinek és gyakoriságának a megállapításáról szóló, 1997. október 27-i 97/747/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ rendelkezéseinek megfelelően tyúktojások esetében az egyesített minta mennyisége legalább 12 tojás (ömlesztett tételek és egyedi csomagokból álló tételek esetében a 3. és a 4. táblázatot kell alkalmazni).

3. táblázat

Az egy tételből vagy altételből veendő elemi minták minimális száma

A tétel/altétel tömege vagy térfogata (kg vagy liter)	A veendő elemi minták minimális száma
< 50	3
50–500	5
> 500	10

Ha a tétel vagy altétel egyedi csomagokból vagy egységekből áll, akkor az egyesített minta előállításához szükséges csomagok vagy egységek számát a 4. táblázat tartalmazza.

⁽¹⁾ HL L 303., 1997.11.6., 12. o.

4. táblázat

Az egyesített minta előállításához felhasználandó csomagok vagy egységek (elemi minták) száma, ha a tétel vagy altétel különálló csomagokból vagy egységekből áll

A tételt/altételt képező csomagok vagy egységek száma	A veendő csomagok vagy egységek száma
1–25	legalább 1 csomag vagy egység
26–100	hozzávetőleg 5 %, de legalább 2 csomag vagy egység
> 100	hozzávetőleg 5 %, de legfeljebb 10 csomag vagy egység

3. Egyedi rendelkezések az összehasonlítható méretű és tömegű egész halakat tartalmazó tételek mintavételéhez

A halak akkor tekinthetők összehasonlítható méretűnek és tömegűnek, ha a méretbeli és tömegbeli különbség nem haladja meg a hozzávetőleg 50 %-ot.

A tételből veendő elemi minták száma a 3. táblázatban található. Az összes elemi mintát összesítő egyesített mintának legalább 1 kg tömegűnek kell lennie (lásd a II.5. pontot).

- Kis halakat tartalmazó tétel esetében (az egyes halak tömege hozzávetőleg 1 kg-nál kisebb) az egyesített mintát alkotó elemi mintaként egész halat kell venni. Ha az így kapott egyesített minta több mint 3 kg, az egyesített mintát alkotó halak középső, egyenként legalább 100 gramm tömegű részei képezhetik az elemi mintákat. A minta homogenizálásához azt az egész mennyiséget fel kell használni, amelyre a felső határérték vonatkozik.

A halnak az a középső része, ahová a súlypontja esik. Ez legtöbbször a hátúszónál (ha a halnak van hátúszója) vagy a kopoltyúnyílás és a végbélnyílás közötti távolság felénél található.

- Nagyobb halakat tartalmazó tétel esetében (az egyes halak tömege hozzávetőleg 1 kg-nál nagyobb) az elemi minta a halak középső részéből áll. Minden elemi minta tömege legalább 100 gramm.

Közepes méretű (hozzávetőleg 1–6 kg-os) halak esetében az elemi mintát a hal közepéből, a gerinctől a has felé vágott szelet formájában kell venni.

Nagyon nagy (például hozzávetőleg 6 kg-nál nagyobb) halak esetében az elemi mintát a hal középső részéből, (előlnézetben) a jobb oldali hátsó-oldalsó színhúsból kell venni. Amennyiben egy ekkora darab kivétele a hal középső részéből jelentős gazdasági kárt okozna, három, egyenként legalább 350 gramm tömegű elemi minta vétele elegendőnek tekinthető a tétel nagyságától függetlenül, vagy ehelyett a hal farok- és fejtájékáról vett azonos nagyságú színhúsminta alkothatja az egész hal dioxinszintjét illetően reprezentatívnek tekintett elemi mintát.

4. Mintavétel különböző méretű és/vagy tömegű egész halakat tartalmazó tételekből

- A minta összeállításával kapcsolatban a III.3. pont rendelkezéseit kell alkalmazni.
- Amennyiben egy méret- vagy tömegosztály/-kategória túlsúlyban van (a tétel kb. 80 %-át, vagy még nagyobb hányadot képvisel), a mintát a meghatározó méretű vagy tömegű osztályba/kategóriába tartozó halakból kell venni. Úgy kell tekinteni, hogy ez a minta az egész tételre nézve reprezentatív.
- Amennyiben egyik méret- vagy tömegosztály/-kategória sincs túlsúlyban, akkor gondoskodni kell arról, hogy a mintavételre kiválasztott halak a tételre nézve reprezentatívak legyenek. Az ilyen esetekre vonatkozó különleges iránymutatást a „Guidance document on sampling of whole fishes of different size and/or weight (Útmutató a különböző méretű és/vagy tömegű egész halakból történő mintavételhez)” című kiadvány ⁽²⁾ tartalmazza.

5. Mintavétel a kiskereskedelemben

A kiskereskedelemben az élelmiszerekből lehetőség szerint e melléklet III.2. pontjában megállapított rendelkezések szerint kell mintát venni.

Amennyiben ez nem lehetséges, akkor más mintavételi módszer is alkalmazható a kiskereskedelemben, feltéve, hogy biztosítja, hogy a minta kielégítően reprezentatív legyen a mintavétel alapjául szolgáló tételre vagy altételre nézve.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm

IV. A TÉTEL VAGY ALTÉTEL MEGFELELÉSE A SPECIFIKÁCIÓNAK

1. A nem dioxinszerű PCB-k tekintetében

A tétel akkor fogadható el, ha az analitikai eredmény – a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve – nem haladja meg az 1881/2006/EK rendeletben a nem dioxinszerű PCB-kre megállapított felső határértéket.

A tétel nem felel meg az 1881/2006/EK rendeletben megállapított felső határértéknek, ha a felfelé kerekített analitikai eredmény két párhuzamos elemzéssel ⁽³⁾ megerősítve és a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve az ésszerűség határain belül kétséget kizáróan meghaladja a felső határértéket.

A mérési bizonytalanságot a következő módszerek egyikével lehet figyelembe venni:

- a kiterjesztett bizonytalanság kiszámítása 2-es kiterjesztési tényező alkalmazásával, ami megközelítőleg 95 %-os megbízhatósági szintet ad. A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha az U-val csökkentett mért érték meghaladja a megállapított megengedett határértéket,
- a 2002/657/EK határozat rendelkezéseinek megfelelő döntési határérték (CC_a) meghatározása (a határozat I. mellékletének 3.1.2.5. pontja – meghatározott engedélyezett határértékkel rendelkező anyagok esete). A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha a mért érték egyenlő a CC_a-val, vagy meghaladja azt.

A fent említett szabályokat a hatósági ellenőrzés céljából vett mintákkal kapott analitikai eredményekre kell alkalmazni. Érdekvédelem vagy referencia céljából végzett elemzések esetében a nemzeti szabályok alkalmazandók.

2. A dioxinok (PCDD-k/PCDF-ek) és a dioxinszerű PCB-k tekintetében

A tétel el kell fogadni, ha

- 5 % alatti „hamis megfelelő” arányt biztosító szűrőmódszerrel végzett egyetlen elemzés eredménye azt mutatja, hogy a koncentráció nem haladja meg az 1881/2006/EK rendeletben a PCDD-kre/PCDF-ekre, illetve a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegére megállapított határértéket,
- megerősítő módszerrel végzett egyetlen elemzés eredménye – a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve – nem haladja meg az 1881/2006/EK rendeletben a PCDD-kre/PCDF-ekre, illetve a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegére megállapított határértéket.

A szűrőtesztekhez alsó küszöbértéket kell megállapítani, amely alapján eldönthető, hogy a minta elérheti-e a PCDD-kre/PCDF-ekre, illetve a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegére megállapított vonatkozó koncentráció-határt, vagy sem.

A tétel nem felel meg az 1881/2006/EK rendeletben megállapított felső határértéknek, ha a megerősítő módszerrel kapott felfelé kerekített analitikai eredmény, két párhuzamos elemzéssel ⁽³⁾ megerősítve és a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve az ésszerűség határain belül kétséget kizáróan meghaladja a felső határértéket.

A mérési bizonytalanságot a következő módszerek egyikével lehet figyelembe venni:

- a kiterjesztett bizonytalanság kiszámítása 2-es kiterjesztési tényező alkalmazásával, ami megközelítőleg 95 %-os megbízhatósági szintet ad. A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha az U-val csökkentett mért érték meghaladja a megállapított megengedett határértéket. A PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k külön történő meghatározása esetén a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k külön-külön kapott analitikai eredményeinél kapott kiterjesztett bizonytalanságok összegét kell használni a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegének kiszámításához,
- a 2002/657/EK határozat rendelkezéseinek megfelelő döntési határérték (CC_a) meghatározása (az említett határozat I. mellékletének 3.1.2.5. pontja – meghatározott engedélyezett határértékkel rendelkező anyagok esete). A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha a mért érték egyenlő a CC_a-val, vagy meghaladja azt.

A fent említett szabályokat a hatósági ellenőrzés céljából vett mintákkal kapott analitikai eredményekre kell alkalmazni. Érdekvédelem vagy referencia céljából végzett elemzések esetében a nemzeti szabályok alkalmazandók.

⁽³⁾ A két párhuzamos elemzésre azért van szükség, hogy ki lehessen zárni a minták belső keresztaszennyeződésének vagy véletlen összecszerelődésének lehetőségét. Az első elemzés – a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve – szolgál a megfelelőség ellenőrzésére. Ha szennyeződési eset miatt történik az elemzés, el lehet tekinteni a két párhuzamos elemzéssel történő megerősítéstől abban az esetben, ha az elemzésre kiválasztott minták nyomon követhetően a szennyeződéshez kapcsolódnak.

V. A BEAVATKOZÁSI SZINTEK TÚLLÉPÉSE

A beavatkozási szintek a minták kiválasztásának eszközei azokban az esetekben, amelyekben azonosítani kell a szennyeződés forrását és intézkedni kell a csökkentéséről vagy megszüntetéséről. A szűrőműszereknél megfelelő alsó küszöbértékeket kell meghatározni az ilyen minták kiválasztásához. Egy szennyeződés forrásának beazonosításához és a szennyeződés csökkentéséhez vagy megszüntetéséhez szükséges lépéseket csak akkor kell megtenni, ha két párhuzamos, megerősítő módszerrel ⁽⁴⁾ végzett elemzés – a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve – megerősítette a beavatkozási szint túllépését.

⁽⁴⁾ A cselekvési küszöbértékek ellenőrzésére szolgáló párhuzamos elemzés indokolása és követelményei azonosak a felső határértékre a 3. lábjegyzetben leírtakkal.

III. MELLÉKLET

Az egyes élelmiszerekben előforduló dioxinok (pcdd-k/pcdf-ek) és dioxinszerű pcb-k koncentrációjának hatósági ellenőrzéséhez használt minta-előkészítés és az elemzési módszerekre vonatkozó követelmények

1. ALKALMAZÁSI KÖR

Az e mellékletben előírt követelményeket kell alkalmazni az élelmiszereknek a 2,3,7,8-as szénatomokon helyettesített poliklórozott dibenzo-p-dioxinok és poliklórozott dibenzo-furánok (PCDD-k/PCDF-ek), és a dioxinszerű poliklórozott bifenilek (dioxinszerű PCB-k) koncentrációja tekintetében történő hatósági ellenőrzéséhez, valamint szabályozási célokra.

Az élelmiszerekben előforduló PCDD-k/PCDF-ek és dioxinszerű PCB-k koncentrációjának figyelemmel kísérése két különböző célból történhet:

- a) azoknak a mintáknak a kiválasztása, melyekben a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k koncentrációja meghaladja a felső határértéket vagy a beavatkozási szintet. Ilyenkor alkalmazható szűrő módszer, amellyel költséghatékonyan lehet nagy mennyiségű mintát feldolgozni, és így nagyobb az esély az olyan új szennyeződési esetek felismerésére, amelyek nagy fogyasztói expozíciót és egészségi kockázatot jelenthetnek. A szűrő módszerek közé tartozhatnak bioanalitikai módszerek és gázkromatográfiás/tömegspektrometriás (GC/MS) módszerek. Alkalmazásuknak arra kell irányulnia, hogy ne forduljanak elő „hamis megfelelő” eredmények. A keresett vegyületeket jelentős mennyiségben tartalmazó mintákban a PCDD-k/PCDF-ek koncentrációját, valamint a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összkoncentrációját megerősítő módszerrel kell meghatározni/megerősíteni.
- b) az élelmiszerekben előforduló PCDD-knek/PCDF-eknek és dioxinszerű PCB-knek a kis háttér-koncentrációk tartományába eső koncentrációjának meghatározása. Ez fontos az időbeli tendenciák nyomon követéséhez, a lakossági expozíció felméréséhez, valamint a beavatkozási szintek és a felső határértékek esetleges újraértékeléséhez szükséges adatbázis kialakításához. Ez a cél olyan megerősítő módszerekkel érhető el, amelyek lehetővé teszik a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k azonosítását és egyértelmű mennyiségi meghatározását a keresett koncentrációtartományban. Ezek a módszerek az élelmiszerellenőrzési programokban a szűrő módszerrel kapott eredmények megerősítésére és a kis háttér-koncentrációk meghatározására használhatók. Fontosak továbbá a vegyületkombinációk megállapításához, hogy azonosítani lehessen egy szennyeződés lehetséges forrását. Jelenleg az ilyen módszerek nagyfelbontású gázkromatográfiát/nagyfelbontású tömegspektrometriát (HRGC/HRMS) használnak.

2. A MÓDSZEREK BESOROLÁSA A MENNYISÉGI MEGHATÁROZÁS ALAPJÁN ⁽¹⁾

A kvalitatív módszerek igen/nem választ adnak arra a kérdésre, hogy a keresett analitok jelen vannak-e, de nem adnak mennyiségi információt a feltételezett analit koncentrációjáról. Ezek a módszerek képesek lehetnek arra, hogy félkvantitatív eredményeket adjanak, de kizárólag olyan igen/nem típusú döntésekhez alkalmazhatók, hogy az adott koncentrációk egy adott tartomány (például kimutatási határérték, mennyiségi meghatározás határértéke vagy alsó küszöbértékek) felett vagy alatt vannak-e.

Az élelmiszerekben előforduló PCDD-k/PCDF-ek és dioxinszerű PCB-k esetében a felső határértékek és a beavatkozási szintek ellenőrzéséhez olyan szűrő módszerek alkalmazhatók, amelyek az analitikai eredmények egy alsó küszöbértékkel történő összehasonlításán alapulnak, és igen/nem választ adnak a keresett koncentráció lehetséges túllépéséről. Erre a célra bevezették a bioanalitikai módszereket. Általában fizikai-kémiai módszereket is ki lehetne fejleszteni, azonban a TEQ-értékeken alapuló felső határértékek és beavatkozási szintek, valamint az egyes rokon vegyületek kötelező meghatározását célzó összetett elemzés tekintetében nem léteznek gyakorlati példák.

A félkvantitatív módszerek megközelítőleg jelzik a koncentrációt, ami az analit koncentrációs tartományáról nyújt hasznos információt, továbbá a laboránsnak a későbbiekben elvégzendő megerősítő vizsgálat kalibrációs tartományának kiválasztásában, valamint minőség-ellenőrzési célból jelenthet segítséget. Erre példák a következők:

- olyan bioanalitikai módszerek, amelyek képesek kimutatni a keresett analitokat, van kalibrációs görbéjük, igen/nem választ adnak a keresett koncentráció lehetséges túllépésére és eredményeik megadhatók a minta TEQ-értékét jelző bioanalitikai egyenértéként (BEQ-érték),
- fizikai-kémiai mérések (például GC-MS/MS vagy GC/LRMS), ahol a mért módszerpontossági jellemzők nem felelnek meg a mennyiségi meghatározás követelményeinek.

⁽¹⁾ Az „Útmutató állatgyógyászati készítmények maradékanyagait vizsgáló szűrő módszerek hitelesítéséhez” (Guidelines for the validation of screening methods for residues of veterinary medicines) című útmutató PCDD-kre/PCDF-ekre és dioxinszerű vegyületekre adaptálva (Állatgyógyászati készítmények maradékanyagait és állati eredetű élelmiszerek szennyeződéseit vizsgáló európai uniós referencialaboratóriumok (EURL), Fougères, Berlin és Bilthoven, 2010.1.20., http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/residues/lab_analysis_en.htm).

A kvantitatív módszerek az adatpontosság, a dinamikus tartomány és a módszerpontosság tekintetében ugyanazoknak a követelményeknek felelnek meg, mint a megerősítő elemzések. Ha mennyiségi meghatározás szükséges, akkor a kvantitatív módszereket megerősítő módszerként hitelesíteni kell, a PCDD-kre/PCDF-ekre és a dioxinszerű PCB-kre vonatkozóan részletesen leírt módszer szerint.

3. HÁTTÉR

A toxicitási egyenértékben (TEQ) kifejezett koncentráció kiszámításához az egyes anyagok adott mintában mért koncentrációját meg kell szorozni az Egészségügyi Világszervezet (WHO) által megállapított és e melléklet függelékében felsorolt, hozzájuk tartozó toxicitási egyenérték-tényezővel (TEF), majd össze kell adni őket, és ez adja a dioxinszerű vegyületek toxicitási egyenértékben (TEQ) kifejezett összkoncentrációját.

Egy adott mátrix ellenőrzésére csak akkor alkalmazhatók szűrési és megerősítő módszerek, ha azok kellően érzékenyek ahhoz, hogy megbízhatóan ki tudják mutatni a keresett koncentráció (beavatkozási szint vagy felső határérték) körüli koncentrációkat.

4. MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSI ELŐÍRÁSOK

- Intézkedéseket kell hozni, hogy a mintavétel és az analitikai eljárás szakaszaiban ne fordulhasson elő a minták keresztszennyeződése.
- A mintákat olyan üveg, alumínium, polipropilén vagy polietilén edényekben kell tárolni és szállítani, amelyek alkalmasak a minták olyan tárolására, hogy az azokban lévő PCDD-k/PCDF-ek és dioxinszerű PCB-k koncentrációját semmilyen hatás ne érhesse. A papírpormaradékokat el kell távolítani a mintatartóból.
- A minták tárolása és szállítása során gondoskodni kell az élelmiszer minta épségének megőrzéséről.
- Adott esetben az egyes laboratóriumi mintákat finomra kell őrölni és alaposan össze kell keverni bizonyítottan teljes homogenizációt eredményező eljárással (például őrlés olyan finomságúra, hogy 1 mm-es szitán áthulljon); a túl nagy nedvességtartalmú mintákat őrlés előtt szárítani kell.
- Fontos ellenőrizni, hogy a reagensek, a laboratóriumi üvegeszközök és berendezések nem befolyásolhatják-e a TEQ-értékre vagy BEQ-értékre alapozott eredményeket.
- Vakpróbát kell végezni, azaz végre kell hajtani a teljes analitikai eljárást, a mintát kihagyva belőle.
- Bioanalitikai módszereknél rendkívül fontos ellenőrizni az elemzéshez használt összes laboratóriumi üvegeszközt és oldószert, hogy mentesek legyenek olyan vegyületektől, melyek a munkatartományban zavarhatnák a keresett vegyületek kimutatását. Az üvegeszközöket ki kell öblíteni oldószerezrel és/vagy fel kell melegíteni olyan hőmérsékletre, amelyen a felületükről eltávoznak a nyomokban esetleg ott lévő PCDD-k/PCDF-ek, dioxinszerű vegyületek és zavaró vegyületek.
- Az extrakcióhoz használt minta mennyiségének elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy teljesüljenek a keresett koncentrációkat magába foglaló, kellően alacsony munkatartományra vonatkozó követelmények.
- A vizsgált termékekre alkalmazott adott minta-előkészítési eljárásoknak nemzetközileg elfogadott iránymutatásokat kell követniük.
- Halak esetében a bőrt el kell távolítani, hiszen a felső határérték a bőr nélküli színhúsra vonatkozik. Azonban a bőr belső oldalára tapadó minden színhúst és zsírszövetet gondosan és teljes egészében le kell kaparni a bőrről, és ezeket hozzá kell adni a vizsgálandó mintához.

5. A LABORATÓRIUMOKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

- A 882/2004/EK rendeletnek megfelelően az analitikai minőségbiztosítás alkalmazásának biztosítása érdekében a laboratóriumokat az ISO 58 útmutató szerint működő elismert testületnek kell akkreditálnia. A laboratóriumokat az EN ISO/IEC 17025 szabvány szerint kell akkreditálni.
- A laboratóriumok szakmai felkészültségét olyan laboratóriumközi körvizsgálatokban való folyamatos, sikeres részvétellel kell bizonyítani, amelyek a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k meghatározására irányulnak a megfelelő élelmiszer mátrixokban és koncentrációtartományokban.
- A minták rutinszerű ellenőrzésére szűrőmódszereket alkalmazó laboratóriumoknak szoros együttműködést kell kialakítaniuk a megerősítő módszert alkalmazó laboratóriumokkal mind a minőség-ellenőrzés, mind a feltehetően nem megfelelő minták analitikai eredményeinek megerősítése terén.

6. DIOXINOKHOZ (PCDD-K/PCDF-EK) ÉS DIOXINSZERŰ PCB-KHEZ HASZNÁLT ANALITIKAI ELJÁRÁSOKRA VONATKOZÓ ALAPKÖVETELMÉNYEK

6.1. Alacsony munkatartomány és a mennyiségi meghatározás határértéke

- A PCDD-k/PCDF-ek esetében a kimutatható mennyiségnek a femtogrammos (10^{-15} g) tartomány felső részébe kell esnie, mivel az említett vegyületek közül több rendkívül mérgező. A legtöbb PCB-vegyület esetében már az is elegendő, ha a mennyiségi meghatározás határértéke a nanogrammos (10^{-9} g) tartományban van. A mérgezőbb dioxinszerű PCB-vegyületek (és különösen a nem orto-helyzetben helyettesített vegyületek) méréséhez azonban a munkatartomány aljának el kell érnie a pikogrammos (10^{-12} g) tartomány alját.

6.2. Nagy szelektivitás (specifikusság)

- Meg kell tudni különböztetni a PCDD-keket/PCDF-eket és a dioxinszerű PCB-keket azokról a sokféle, együtt extrahálódó és a mérést esetleg zavaró más vegyületektől, amelyek több nagyságrenddel nagyobb koncentrációban lehetnek jelen, mint a keresett analitok. A gázkromatográfiás/tömegspektrometriás (GC/MS) módszerekkel meg kell tudni különböztetni egymástól a homológ csoportba tartozó különböző vegyületeket is, így például a mérgező vegyületeket (például a 2,3,7,8-as szénatomokon helyettesített tizenhét PCDD-t/PCDF-et és a tizenkét dioxinszerű PCB-t) a többi vegyülettől.
- A bioanalitikai módszerekkel ki kell tudni mutatni a keresett vegyületeket a PCDD-k/PCDF-ek, illetve dioxinszerű PCB-k összegeként. A mintatisztítás célja az olyan vegyületek eltávolítása, amelyek „hamis nem megfelelő” eredményeket okoznak, vagy az olyanokét, amelyek a reakció gyengítésével „hamis megfelelő” eredményt okoznak.

6.3. Nagy adatpontosság (valódiság és módszerpontosság, biológiai teszt látszólagos kihozatala)

- A GC/MS módszerekkel a meghatározásnak hiteles becslést kell adnia a minta valódi koncentrációjáról. Nagy adatpontosság (a mérés pontossága: a mérés eredménye milyen pontosan egyezik meg a mérendő mennyiség valódi vagy hozzárendelt értékével) szükséges ahhoz, hogy a mintaelemzés eredményét ne kelljen elutasítani a kapott TEQ-érték gyenge megbízhatósága miatt. Az adatpontosság a valódiság (egy hitelesített anyagban az adott analitra mért átlagérték és a hitelesített érték közötti különbség, ez utóbbi százalékában kifejezve) és a módszerpontosság (a reprodukálhatósági körülmények között kapott eredményekből kiszámított relatív szórás (RSD_R) összege).
- A bioanalitikai módszereknél a biológiai teszt látszólagos kihozatalát kell meghatározni.

6.4. Hitelesítés a keresett koncentráció tartományában és általános minőség-ellenőrző intézkedések

- A laboratóriumoknak a hitelesítés és/vagy a rutinszerű elemzés során igazolniuk kell a módszerek alkalmasságát a keresett koncentrációtartományban – például a keresett koncentráció felénél, egyszeresenél és kétszeresenél – azzal, hogy az ismételt elemzések variációs együtthatója elfogadható.
- Belső minőség-ellenőrzési intézkedésként rendszeresen vakkontrollokkal és preparált mintákkal való kísérleteket vagy kontrollminta-elemzést (lehetőleg hitelesített referenciaanyaggal) kell végezni. A vakkontrollokkal vagy preparált mintákkal végzett kísérletekről vagy a kontrollminta-elemzésekről minőség-ellenőrzési (QC) nyilvántartást kell vezetni, és ellenőrizni kell, hogy az analitikai alkalmasság valóban megfelel-e a követelményeknek.

6.5. A mennyiségi meghatározás határértéke

- A bioanalitikai szűrőmódszereknél nem feltétlenül szükséges, hogy meg legyen határozva a mennyiségi meghatározás határértéke (LOQ), de a módszerről bizonyítani kell, hogy meg tudja különböztetni a vakmintával kapott eredményeket az alsó küszöbértéktől. BEQ-érték megadásakor meg kell határozni egy jelentési határértéket, az e koncentráció alatti reakciót mutató minták kezelése céljából. A jelentési határértéknek igazoltan legalább háromszor nagyobbnak kell lennie az elemzési vakmintákkal kapott eredménynél úgy, hogy az értékek a munkatartomány alá kell esnie. Ezért ezt a keresett vegyületet az előírt minimumkoncentráció körüli koncentrációban tartalmazó mintákból, nem pedig a jel/zaj arányból vagy mérési vakmintából kell kiszámítani.
- Megerősítő módszer esetében a mennyiségi meghatározás határértékének (LOQ) a keresett koncentráció körülbelül egyötödénél kell lennie.

6.6. Analitikai kritériumok

- Ahhoz, hogy a megerősítő vagy szűrőmódszerek megbízható eredményeket adjanak, a következő kritériumoknak kell teljesülniük a TEQ-értékre, illetve a BEQ-értékre, függetlenül attól, hogy a meghatározás TEQ-összegeként (a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegeként) vagy külön a PCDD-kre/PCDF-re és külön a dioxinszerű PCB-kre történik:

	Szűrés bioanalitikai vagy fizikai-kémiai módszerekkel	Megerősítő módszerek
„Hamis megfelelő” arány (*)	< 5 %	
Valódiság		–20 % +20 %
Megismételhetőség (RSD _r)	< 20 %	
Laboratóriumon belüli reprodukálhatóság (RSD _R)	< 25 %	< 15 %

(*) a felső határértékhez képest.

6.7. A szűrőmódszerekre vonatkozó egyedi követelmények

- A szűréshez használhatók mind GC/MS módszerek, mind bioanalitikai módszerek. A GC/MS módszerekre az e melléklet 7. pontjában előírt követelményeket kell alkalmazni. A sejtalapú bioanalitikai módszerekre vonatkozó egyedi követelményeket e melléklet 8. pontja írja le.
- A minták rutinszerű ellenőrzéséhez szűrőmódszereket alkalmazó laboratóriumoknak szoros együttműködést kell kialakítaniuk a megerősítő módszert alkalmazó laboratóriumokkal.
- A szűrőmódszerek alkalmasságát a rutinszerű elemzések során analitikai minőség-ellenőrzéssel és a módszer folyamatos hitelesítésével ellenőrizni kell. A „megfelelő” eredmények ellenőrzésére folyamatos programot kell alkalmazni.
- A sejtreakció és a citotoxicitás esetleges elnyomásának ellenőrzése:

A mintakivonatok 20 %-át kell mérni rutinszerű szűréssel, a keresett koncentrációnak megfelelően hozzáadott 2,3,7,8-TCDD-vel és anélkül, ellenőrizendő, hogy előfordulhat-e reakcióelnyomás a mintakivonatban jelen lévő zavaró anyagok miatt. A preparált minta mért koncentrációját össze kell hasonlítani a preparálás nélküli kivonat koncentrációjának és a preparálási koncentráció összegével. Ha a mért koncentráció több mint 25 %-kal kisebb a számított (össz)koncentrációnál, akkor ez azt mutatja, hogy fennáll a reakcióelnyomás lehetősége, és az illető mintát meg kell vizsgálni GC/HRMS megerősítő elemzéssel. Az eredményeket figyelemmel kell kísérni a minőség-ellenőrző nyilvántartásban.

- A „megfelelő” minták minőség-ellenőrzése:

A mintamátrixtól és a laboratóriumi gyakorlattól függően a „megfelelő” minták megközelítőleg 2–10 %-ával el kell végezni a megerősítést GC/HRMS módszerrel.

- A „hamis megfelelő” arányok meghatározása a minőség-ellenőrzési adatokból:

A felső határérték vagy a beavatkozási szint alatti és feletti minták szűrése alapján meg kell határozni a hamis megfelelő eredmények arányát. A tényleges „hamis megfelelő” arálynak 5 % alatt kell lennie.

Ha mátrixonként vagy mátrixcsoportonként van legalább 20 megerősített eredmény a „megfelelő” minták minőség-ellenőrzéséből, akkor a „hamis megfelelő” arányt ebből az adatbázisból kell megállapítani. A körvizsgálatokban vagy a szennyeződési esetek során elemzett minták eredményei, amelyek például akár a felső határérték kétszereséig terjedő koncentrációtartományokba is eshetnek, szintén felvehetők a „hamis megfelelő” arány kiszámításához minimumként használandó 20 eredmény közé. A mintáknak le kell fedniük a különféle forrásokat reprezentáló, leggyakoribb vegyületkombinációkat.

Noha a szűrőteszteknek lehetőleg azt kell célozniuk, hogy kimutassák a beavatkozási szintet meghaladó mintákat, a „hamis megfelelő” arányok meghatározásának kritériuma a felső határérték, figyelembe véve a megerősítő módszer mérési bizonytalanságát.

- A szűrés alapján „feltehetően nem megfelelő” mintákat mindig ellenőrizni kell megerősítő elemzési módszerrel (GC/HRMS). Ezek a minták a „hamis nem megfelelő” eredmények arányának kiszámításához is használhatók. A szűrőmódszereknél a „hamis nem megfelelő” eredmények aránya a korábbi szűréskor „feltehetően nem megfelelő”-nek minősített minták GC/HRMS megerősítő elemzéssel „megfelelő”-ként megerősített eredmények hányada. A szűrőmódszer előnyösségének értékelése a „hamis nem megfelelő” mintáknak az összes ellenőrzött mintával való összehasonlításán alapul. Ennek az arálynak elég kicsinek kell lennie ahhoz, hogy a szűrővizsgálati módszer alkalmazása előnyös legyen.

- A bioanalitikai módszereknek, legalábbis a hitelesítési körülmények között, hitelesen kell jelezniük – a BEQ-érték kiszámításával és megadásával – a TEQ-értéket.
- A megismételhetőségi körülmények között alkalmazott bioanalitikai módszerekre is igaz, hogy a laboratóriumon belüli RSD_r jellemzően kisebb, mint az RSD_R reprodukálhatóság.

7. A SZŰRÉS ÉS MEGERŐSÍTÉS CÉLJÁBÓL ALKALMAZOTT GC/HRMS MÓDSZEREKRE VONATKOZÓ EGYEDI KÖVETELMÉNYEK

7.1. Általános követelmények

- A felfelé kerekített és a lefelé kerekített koncentrációk közötti különbség nem haladhatja meg a 20 %-ot olyan élelmiszerekben, amelyek szennyeződése körülbelül 1 pg WHO-TEQ/g zsír (a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összege alapján). A körülbelül 1 pg WHO-TEQ/g termék szennyezettségű, alacsony zsírtartalmú élelmiszerek esetében ugyanezt a követelményt kell alkalmazni. Ennél kisebb szennyeződés – például 0,5 pg WHO-TEQ/g termék – esetében a felfelé kerekített és a lefelé kerekített koncentrációk közötti különbség a 25–40 %-os tartományban mozoghat.

7.2. A kihozatalok ellenőrzése

- Az elemzési eljárás hitelesítéséhez a 2,3,7,8-as szénatomokon helyettesített PCDD-kból/PCDF-ekből készített, ¹³C-jelölésű belső standardokat és a dioxinszerű PCB-kből készített, ¹³C-jelölésű belső standardokat az analitikai eljárás legelején, például az extrakció előtt hozzá kell adni a mintákhoz. A tetraklórozottól az oktaklórozottig terjedő PCDD/PCDF homológ csoportok mindegyikéből legalább egy vegyületet, és a dioxinszerű PCB homológ csoportok mindegyikéből legalább egy vegyületet kell hozzáadni a mintához (más megoldásként legalább egy-egy vegyületet a PCDD-k/PCDF-ek és dioxinszerű PCB-k ellenőrzéséhez használt tömegspektrometriás szelektív ionkövetéses funkciókhoz). A megerősítő módszerek esetében a 2,3,7,8-as szénatomokon helyettesített mind a tizenhét PCDD-ből/PCDF-ből készített, ¹³C-jelölésű belső standardot és mind a tizenkét dioxinszerű PCB-ből készített, ¹³C-jelölésű belső standardot használni kell.
- Ezenkívül megfelelő kalibráló oldatok alkalmazásával relatív válaszfaktorokat kell meghatározni azon vegyületekre, amelyek ¹³C-jelölésű analógia nem lett hozzáadva a mintához.
- A növényi eredetű élelmiszerek és a 10 %-nál kevesebb zsírt tartalmazó állati eredetű élelmiszerek esetében a belső standardokat kötelezően az extrahálás előtt kell a mintához adni. A 10 %-nál nagyobb zsírtartalmú állati eredetű élelmiszerek esetében a belső standardokat vagy a zsírextrakció előtt vagy az után kell a mintához adni. Az extrakció hatékonyságát megfelelően hitelesíteni kell, figyelembe véve, hogy a belső standardok hozzáadása melyik szakaszban történt, illetve hogy az eredményeket termékre vagy zsírra kell-e megadni.
- GC/MS elemzés előtt a kihozatal mérésére egy vagy két (kísérő) standardot is hozzá kell adni a mintához.
- A kihozatalt ellenőrizni kell. A megerősítő módszerek esetében az egyes belső standardoknál a kihozatalnak a 60–120 %-os tartományban kell lennie. Egyes vegyületeknél, különösen néhány 7, illetve 8 klóratomot tartalmazó dibenzo-p-dioxin és dibenzo-furán esetében ennél kisebb vagy nagyobb kihozatal is elfogadható, feltéve, hogy TEQ-értékük részaránya a PCDD-k/PCDF-ek és dioxinszerű PCB-k összegén alapuló TEQ-összértéken belül legfeljebb 10 %. GC/MS szűrőmódszerek esetében a kihozatalnak a 30–140 %-os tartományban kell lennie.

7.3. A zavaró anyagok eltávolítása

- A PCDD-ket/PCDF-eket megfelelő kromatográfiás eljárással (lehetőleg florisil-, alumínium-oxid- és/vagy szénoszlopon) el kell választani a zavaró klórozott vegyületektől, így például a nem dioxinszerű PCB-ktől és a klórozott difenil-éterektől.
- Az izomereket elegendő gázkromatográfiás eljárással elválasztani (az 1,2,3,4,7,8-HxCDF és az 1,2,3,6,7,8-HxCDF esetében az alapzajnak 25 %-nál kisebbnek kell lennie).

7.4. Kalibrálás standard görbével

- A kalibrációs görbe tartományának le kell fednie a keresett koncentrációk megfelelő tartományát.

8. A BIOANALITIKAI MÓDSZEREKRE VONATKOZÓ EGYEDI KÖVETELMÉNYEK

A bioanalitikai módszerek biológiai alapelveken alapuló módszerek, mint például sejtalapú tesztek, receptor-tesztek vagy immunteresztek. E 8. pont általánosságban leírja a bioanalitikai módszerekre vonatkozó követelményeket.

Egy szűrőmódszer alapvetően „megfelelő”-nek vagy „feltehetően nem megfelelő”-nek minősít egy mintát. Ehhez a számított BEQ-értéket össze kell hasonlítani az alsó küszöbértékkel (lásd a 8.3. pontot). Az alsó küszöbérték alatti minták „megfelelő”-nek minősülnek, az azzal egyenlő vagy a feletti értékű minták pedig „feltehetően nem megfelelő”-nek, és ezeket megerősítő módszerrel elemezni kell. A gyakorlatban a felső határérték 2/3-ának megfelelő BEQ-érték alkalmazható a legalkalmasabb alsó küszöbértékként, ami biztosítja, hogy a „hamis megfelelő” arány 5 % alatt legyen és a „hamis nem megfelelő” eredmények aránya is elfogadható legyen. Mivel külön felső határértékek vannak a PCDD-kre/PCDF-kre, illetve a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegére, a minták frakcionálás nélküli megfelelés-ellenőrzéséhez a biológiai tesztekkel megfelelő alsó küszöbérték kell a PCDD-kre/PCDF-ekre. A beavatkozási szinteket meghaladó minták ellenőrzéséhez a vonatkozó keresett koncentráció megfelelő százalékaránya lehet alkalmas alsó küszöbérték.

Egyes bioanalitikai módszereknél továbbá tájékoztató BEQ-érték adható meg a munkatartományba eső és a jelentési határértéket meghaladó mintákra (lásd a 8.1.1. és a 8.1.6. pontot).

8.1. A mérési reakciók kiértékelése

8.1.1. Általános követelmények

- Ha a koncentrációk kiszámítása TCDD-s kalibrációs görbével történik, akkor a görbe alsó és felső végénél lévő értékek nagy szórást (nagy variációs együttható (CV)) mutatnak. A munkatartomány az a terület, ahol ez a CV kisebb, mint 15 %. A munkatartomány alját (jelentési határérték) úgy kell meghatározni, hogy az jelentősen (legalább háromszor) nagyobb legyen az elemzési vakmintákkal kapott eredményeknél. A munkatartomány tetejét általában az EC₇₀ jelenti (a legnagyobb hatásos koncentráció 70 %-a), de ennél kisebbnek kell lennie, ha ebben a tartományban a CV nagyobb, mint 15 %. A munkatartományt a hitelesítés során kell meghatározni. Az alsó küszöbértékeknek (lásd a 8.3. pontot) a munkatartomány belsejében kell lenniük.
- A standard oldatokat és a mintakivonatokat legalább két párhuzamos elemzéssel kell mérni. Két párhuzamos elemzéskor a lemezen elosztva 4–6 cellában mért standard oldatnak vagy kontrollkivonatnak olyan reakciókat vagy koncentrációkat kell adnia (ez csak a munkatartományban lehetséges), amelyek variációs együtthatója (CV) < 15 %.

8.1.2. Kalibrálás

8.1.2.1. Kalibrálás standard görbével

- A mintában lévő mennyiségeket a mérési reakció és a TCDD-vel (vagy a PCB-126-tal vagy pedig PCDD-ből/PCDF-ből/dioxinszerű PCB-ből álló standard keverékkel) készített kalibrációs görbe összehasonlításával kell megbecsülni, és ez alapján lehet kiszámítani a kivonatra és ezt követően a mintára jellemző BEQ-értéket.
- A kalibrációs görbéknek 8–12 (legalább két párhuzamos elemzéssel kapott) koncentrációt kell tartalmazniuk úgy, hogy elegendő koncentráció legyen a görbe alsó részén (a munkatartományban). Külön figyelmet kell fordítani a munkatartományban a görbeilleszkedés minőségére. Ennél az R² érték kevéssé vagy egyáltalán nem használható az illeszkedés jószágának becslésére a nem lineáris regresszió esetében. Jobb illeszkedést lehet elérni a görbe munkatartományában számított és mért koncentrációk közötti legkisebb különbségek, például a legkisebb maradék négyzetösszeg alkalmazásával.
- A mintakivonat becsült koncentrációját ezután korrigálni kell egy vakmátrixra/vakoldószerre számított BEQ-értékekkel (az alkalmazott oldószerek és vegyszerek szennyeződéseinek figyelembe vétele céljából) és a látszólagos kihozattal (ennek kiszámítása a reprezentatív vegyületkombinációkat a keresett koncentráció körüli koncentrációkban tartalmazó, alkalmas referenciaminták BEQ-értékéből történik). A kihozattal való korrigáláshoz a látszólagos kihozatalnak mindig az előírt tartományba kell esnie (lásd a 8.1.4. pontot). A kihozattal való korrigáláshoz használt referenciamintáknak meg kell felelniük a 8.2. pontban ismertetett követelményeknek.

8.1.2.2. Kalibrálás referenciamintákkal

Más megoldásként használható legalább négy, a keresett koncentráció körüli koncentrációjú referenciamintával (lásd a 8.2. pontot: egy vakmátrix, plusz három referenciaminta, melyek koncentrációja a keresett koncentráció 0,5-szerese, 1,0-szerese, illetve 2,0-szerese) készített kalibrációs görbe, így nincs szükség a vakminta eredményeivel és a kihozattal történő korrigálásra. Ebben az esetben a felső határérték 2/3-ának megfelelő mérési reakció (lásd a 8.3. pontot) közvetlenül kiszámítható ezekből a mintákból és alsó küszöbértékként használható. A beavatkozási szinteket meghaladó minták ellenőrzéséhez a beavatkozási szintek megfelelő százalékaránya lehet az alkalmas alsó küszöbérték.

8.1.3. A PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k meghatározása külön-külön

A kivonatok szétválaszthatók olyan frakciókra, melyek PCDD-ket/PCDF-eket, illetve dioxinszerű PCB-ket tartalmaznak, így külön-külön meghatározható a PCDD-k/PCDF-ek, illetve a dioxinszerű PCB-k TEQ-értéke (BEQ-értékként kifejezve). A dioxinszerű PCB-ket tartalmazó frakció eredményeinek kiszámításához lehetőleg a PCB-126-tal készített standarddal felvett kalibrációs görbét kell használni.

8.1.4. Biológiai tesztek látszólagos kihozatala

A „biológiai tesztek látszólagos kihozatalát” a keresett koncentráció körüli reprezentatív vegyületkombinációkat tartalmazó alkalmas referenciamintákból kell kiszámítani és a BEQ-értéknek a TEQ-értékhez képesti százalékában kell megadni. A teszt típusától és az alkalmazott TEF-értékektől⁽¹⁾ függően a dioxinszerű PCB-kre vonatkozó TEF- és REP-tényezők közötti különbségek a dioxinszerű PCB-k esetében a PCDD-khez/PCDF-ekhez képest kis látszólagos kihozatalt okozhatnak. Ezért ha a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k meghatározása külön-külön történik, akkor a biológiai teszt látszólagos kihozatalának a következőnek kell lennie: dioxinszerű PCB-knél 25–60 %, PCDD-knél/PCDF-eknél pedig 50–130 % (a tartományok a TCDD-s kalibrációs görbére vonatkoznak). Mivel a dioxinszerű PCB-k hozzájárulása a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegéhez a mátrixoktól és a mintáktól függően változhat, a biológiai teszt összegparaméterre vonatkozó látszólagos kihozatalai tükrözik ezeket a tartományokat és ezeknek 30 % és 130 % között kell lenniük.

8.1.5. A kihozatalok ellenőrzése mintatisztításnál

- A mintatisztítás során előforduló vegyületvesztést a hitelesítéskor ellenőrizni kell. A homológ csoportba tartozó különböző vegyületek keverékével preparált vakmintán el kell végezni a mintatisztítást ($n =$ legalább 3), és a kihozatalt és a variabilitást GC/HRMS elemzéssel kell ellenőrizni. A kihozatalnak 60 % és 120 % között kell lennie, főként olyan vegyületeknél, amelyek 10 %-nál nagyobb mértékben járulnak hozzá a TEQ-értékhez a különféle keverékekben.

8.1.6. Jelentési határérték

- A BEQ-értékeknek a jelentésben történő megadásához jelentési határértéket kell meghatározni jellemző vegyületkombinációkat tartalmazó adott mátrixmintákból (nem a standard kalibrációs görbéből, mivel a görbe alján kicsi a módszerpontosság). Figyelembe kell venni az extrakció és a mintatisztítás hatásait. A jelentési határértéket úgy kell meghatározni, hogy az jelentősen (legalább háromszor) nagyobb legyen az elemzési vakmintákkal kapott eredményeknél.

8.2. Referenciaminták használata

- A referenciamintáknak reprezentálniuk kell a mintamátrixot, a vegyületkombinációkat és a PCDD-knek/PCDF-eknek és a dioxinszerű PCB-knek a keresett koncentráció (felső határérték vagy beavatkozási szint) körüli koncentrációtartományait.
- Mindegyik mérősorozatban lennie kell lehetőleg egy vakmátrixnak vagy, ha ez nem lehetséges, elemzési vakmintának, valamint a keresett koncentráció körüli koncentrációjú referenciamintának. Ezeket a mintákat egy időben és azonos körülmények között kell extrahálni és elemezni. A referenciamintának egyértelműen nagyobb reakciót kell adnia, mint a vakmintának, így biztosítva az elemzés alkalmasságát. Ezek a minták használhatók a vakminta eredményeivel és a kihozattal való korrigáláshoz.
- A kihozattal való korrigáláshoz választott referenciamintáknak reprezentatívnak kell lenniük az elemzett mintákra, ami azt jelenti, hogy a vegyületkombinációk nem okozhatják a koncentrációk alábecslését.
- A keresett koncentráció ellenőrzésére például a keresett koncentráció felének és kétszeresének megfelelő további referenciamintákat is alkalmazni lehet annak igazolására, hogy az elemzés alkalmassága a keresett tartományban megfelelő. Ezek a minták együttesen használhatók az elemzett minták BEQ-értékeinek kiszámítására (lásd a 8.1.2.2. pontot).

8.3. Az alsó küszöbértékek meghatározása

Meg kell határozni a BEQ-értékként kapott bioanalitikai eredmények és a GC/HRMS módszerrel kapott TEQ-értékek közötti összefüggést, például egyeztetett mátrixokkal végzett kalibrálási kísérletekkel, a felső határérték 0-szorosával, 0,5-szeresével, 1-szeresével és 2-szeresével egyenlő koncentrációkra preparált referenciamintákat használva, mindegyik koncentrációnál hat-hat ismétléssel ($n=24$). Ebből az összefüggésből meg lehet becsülni a korrigálási tényezőket (vakminta és kihozatal), de azokat minden mérősorozatban elemzési vakminták/vakmátrixok és kihozatali minták segítségével ellenőrizni kell (lásd a 8.2. pontot).

Alsó küszöbértéket kell megállapítani annak eldöntéséhez, hogy a minta megfelel-e a PCDD-kre/PCDF-ekre és a dioxinszerű PCB-kre külön-külön, vagy pedig a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegére meghatározott felső határértéknek, illetve adott esetben a beavatkozási szintnek. Ezeket a (vakminta eredményeivel és a kihozattal korrigált) bioanalitikai eredmények eloszlásának alsó végpontja jelenti, amely megfelel a GC/HRMS módszernél használt, 5 %-nál kisebb „hamis megfelelő” arányt és 25 %-nál kisebb RSD_R -t feltételező 95 %-os megbízhatósági szinten alapuló döntési határértéknek. A GC/HRMS módszernél használt döntési határérték a felső határérték, figyelembe véve a mérési bizonytalanságot.

A gyakorlatban a (BEQ-értékként kifejezett) alsó küszöbérték a következő módszerek egyikével számítható ki (lásd az 1. ábrát):

⁽¹⁾ A jelenlegi előírások az alábbi kiadványban közzétett TEF-értékeken alapulnak: M. Van den Berg és mtsai., *Toxicol Sci* 93 (2), 223–241. o. (2006).

8.3.1. A 95 %-os predikciós intervallum alsó sávja a GC/HRMS módszernél használt döntési határértéknél:

$$\text{Alsó küszöbérték} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - s_{y,x} * t_{\alpha,f=m-2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

ahol:

BEQ_{DL} A GC/HRMS módszer döntési határértékének – amely a mérési bizonytalanságot is tartalmazó felső határérték – megfelelő BEQ

$s_{y,x}$ maradék szórás

$t_{\alpha,f=m-2}$ Student-tényező ($\alpha = 5\%$, $f = \text{szabadságfok, egyoldali}$)

m a kalibrációs pontok összesen (j index)

n az ismételések száma az egyes koncentrációknál

x_i az i . kalibrációs pontnál a minta GC/HRMS módszerrel mért koncentrációja (TEQ-értékként)

$\bar{x}$ az összes kalibrálási minta koncentrációjának (TEQ-érték) átlaga

$$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_j - \bar{x})^2 \text{ négyzetösszeg-paraméter, } i = \text{az } i. \text{ kalibrálási pont indexe}$$

8.3.2. A GC/HRMS módszer döntési határértékének megfelelő szennyezettségű minták párhuzamos elemzéseinek ($n \geq 6$) (a vakminta eredményeivel és a kihozattal korrigált) bioanalitikai eredményeiből, az eloszlási görbének a megfelelő BEQ-átlagértéknél lévő alsó végpontjaként:

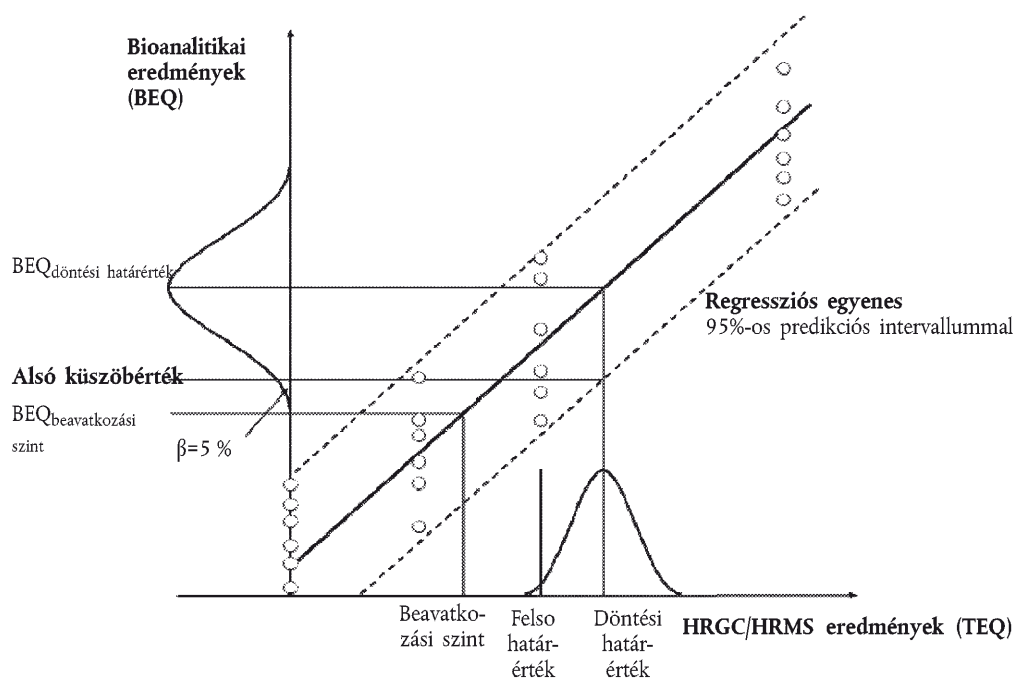
$$\text{Alsó küszöbérték} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

ahol:

SD_R a biológiai tesztek BEQ_{DL} -értékre kapott eredményeinek szórása, a laboratóriumon belüli reprodukálhatóság körülményei között mérve.

8.3.3. Számítás a keresett koncentráció 2/3-ának megfelelő szennyezettségű minták párhuzamos elemzéseinek ($n \geq 6$) a (vakminta eredményeivel és a kihozattal korrigált, BEQ-értékként kifejezett) bioanalitikai eredmények átlagértékeként: Ez azon a megfigyelésen alapul, hogy a koncentráció a 8.3.1. pontban vagy a 8.3.2. pontban meghatározott alsó küszöbérték körül lesz.

1. ábra

5 %-nál kisebb „hamis megfelelő” arányt és 25 %-nál kisebb RSD_R -t feltételező 95 %-os megbízhatósági szinten alapuló alsó küszöbértékek kiszámítása: 1. a 95 %-os predikciós intervallum alsó sávja a HRGC/HRMS módszernél használt döntési határértéknél, 2. a HRGC/HRMS módszer döntési határértékének megfelelő szennyezettségű minták párhuzamos elemzéseinek ($n > 6$) (a vakminta eredményeivel és a kihozattal korrigált) bioanalitikai eredményeiből, az eloszlási görbének (az ábrán a harang alakú görbe) a megfelelő BEQ-átlagértéknél lévő alsó végpontjaként.

8.3.4. Az alsó küszöbértékek korlátozásai:

A korlátozott számú, különböző mátrixú/vegyületkombinációjú mintákkal végzett hitelesítés során kapott RSD_R -ból kiszámított, BEQ-értéken alapuló alsó küszöbértékek nagyobbak lehetnek a TEQ-értéken alapuló keresett koncentrációknál, mivel hitelesítéskor nagyobb módszerpontosság érhető el, mint a rutinszerű elemzéseknél, ahol a lehetséges vegyületkombinációk ismeretlen skáláját kell ellenőrizni. Ilyen esetekben az alsó küszöbérték kiszámításához $RSD_R = 25$ %-ot kell venni, vagy pedig a keresett koncentráció kétharmadát célszerű alsó küszöbértéknek tekinteni.

8.4. Alkalmasságjellemzők

- Mivel a bioanalitikai módszereknél nem alkalmazható belső standard, a méréssorozatokon belüli és a sorozatok közötti szórás megállapításához vizsgálni kell a bioanalitikai módszerek megismételhetőségét. A megismételhetőségnek 20 % alatt, a laboratóriumon belüli reprodukálhatóságnak pedig 25 % alatt kell lennie. Ehhez a vakminta eredményeivel és a kihozattal korrigált BEQ-értékként számított koncentrációkat kell használni.
- A hitelesítési eljárás részeként a tesztről ki kell mutatni, hogy különbséget tesz a vakminta eredménye és az alsó küszöbérték között, és így lehetővé teszi a megfelelő alsó küszöbérték felett lévő minták azonosítását (lásd a 8.1.2. pontot).
- Meg kell határozni a keresett vegyületeket, az esetleges zavarásokat és a vakminták elfogadható legnagyobb értékeit.
- Egy mintakivonat három párhuzamos meghatározásakor kapott reakciók vagy az ilyen reakcióból számított koncentrációk (csak a munkatartományban lehetséges) százalékos szórása nem lehet nagyobb 15 %-nál.
- A referenciaminták BEQ-értékként kifejezett, korrigálás (vakminta és keresett koncentráció) nélküli eredményeit kell használni a bioanalitikai módszer egy meghatározott időszak alatti alkalmasságának értékelésére.
- Az elemzési vakmintákról és a referenciaminták egyes típusairól minőség-ellenőrzési nyilvántartást kell vezetni, és ellenőrizni kell, hogy az analitikai alkalmasság biztosan megfelel-e a követelményeknek, az elemzési vakminták esetében főként a munkatartomány aljához képest előírt legkisebb különbség, a referenciaminták esetében pedig főként a laboratóriumon belüli reprodukálhatóság tekintetében. Az elemzési vakmintáknál ügyelni kell arra, hogy a kivonás miatt ne keletkezhessenek „hamis megfelelő” eredmények.
- A szűrőmódszer alkalmasságának, valamint a BEQ és a TEQ közötti összefüggés értékeléséhez a feltehetően nem megfelelő mintáknak és a megfelelő minták 2–10 %-ának (mátrixonként legalább 20 minta) GC/HRMS módszerrel végzett elemzéséből származó eredményeket kell összegyűjteni és felhasználni. Ez az adatbázis használható a hitelesített mátrixokkal végzett rutinszerű elemzésekre vonatkozó alsó küszöbértékek újraértékeléséhez.
- A módszerek alkalmassága igazolható körvizsgálatokban való részvétellel is. A körvizsgálatokban elemzett minták eredményei, a felső határérték kétszereséig terjedő koncentrációtartományokban, felhasználhatók a „hamis megfelelő” arány kiszámításához, ha a laboratórium igazolni tudja az alkalmasságot. A mintáknak le kell fedniük a különféle forrásokat reprezentáló, leggyakoribb vegyületkombinációkat.
- Szennyeződési eseteknél az alsó küszöbértékek ártékelhetők, hogy tükrözzék az adott külön esemény egyedi mátrix- és vegyületkombinációit.

9. AZ EREDMÉNYEK JELENTÉSE

Megerősítő módszerek

- Amennyire az alkalmazott analitikai eljárás lehetővé teszi, az analitikai eredmények között fel kell tüntetni az egyes PCDD-/PCDF- és dioxinszerű PCB-vegyületek koncentrációit, és ezeket felfelé, lefelé és középre kerekített értékként kell a jelentésben megadni, hogy az az eredményekről a lehető legtöbb információt tartalmazza, lehetővé téve az eredményeknek a vonatkozó követelmények szerinti értelmezését.
- A jelentésnek a PCDD-k/PCDF-ek, a dioxinszerű PCB-k és a lipidek extrahálásához használt módszert is tartalmaznia kell. Olyan élelmiszerminták esetében, amelyeknél a felső határérték vagy a beavatkozási szint zsírra vetítve van meghatározva, és a zsírtartalomnak 0–2 % között kell lennie (a jelenlegi jogszabályoknak megfelelően), a lipidtartalmat meg kell határozni, és jelteni kell, míg a többi minta esetében a lipidtartalom meghatározása nem kötelező.

- Meg kell adni az egyes belső standardok kihozatalát abban az esetben, ha a kihozatal kívül esik a 7.2. pontban megadott tartományon, ha az eredmények meghaladják a felső határértéket vagy más esetekben, ha arra kérés érkezik.
- Mivel a minta megfelelőségéről való döntésnél figyelembe kell venni a mérési bizonytalanságot, ezt a paramétert is meg kell adni. Az analitikai eredményeket tehát $x \pm U$ formában kell megadni a jelentésben, ahol x az analitikai eredmény, U a kiterjesztett mérési bizonytalanság – a kiterjesztési tényező 2, amely körülbelül 95 %-os megbízhatósági szintet eredményez. A PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k külön történő meghatározása esetén a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k külön-külön kapott analitikai eredményeinél kapott kiterjesztett bizonytalanságok összegét kell használni a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegének kiszámításához.
- Ha a mérési bizonytalanság figyelembevétele a CC α alkalmazásával történik (a II. melléklet IV. pontjának 2. alpontjában leírt módon), akkor ezt a paramétert is meg kell adni a jelentésben.
- Az eredményeket ugyanabban a mértékegységben és legalább ugyanannyi tizedesjeggyel kell megadni, ahogy az 1881/2006/EK rendelet a felső határértékeket megadja.

Bioanalitikai szűrőmódszerek

- A szűrés eredményét „megfelelő” vagy „feltehetően nem megfelelő” megjelöléssel kell megadni.
- Ezenkívül az eredmény a PCDD-kre/PCDF-ekre, illetve dioxinszerű PCB-kre megadható (TEQ-érték helyett) bioanalitikai egyenértékként (BEQ-értékként) (lásd a III. melléklet 2. pontját).
- Ha a számított BEQ-értékre meg van adva mérési bizonytalanság, például szórásként, akkor annak a minta legalább három párhuzamos komplett elemzésén kell alapulnia (az extrakciótól, a mintatisztításon át a mérési reakciók meghatározásáig).
- A jelentési határérték alatti reakciókat adó mintákat „jelentési határérték alatt” megjelöléssel kell feltüntetni.
- A jelentésnek minden mintamátrix-típusnál tartalmaznia kell az értékelés alapját képező keresett koncentrációt (felső határérték, beavatkozási szint).
- A jelentésnek tartalmaznia kell az alkalmazott teszt típusát, a teszt alapelvét és a kalibráció típusát.
- A jelentésnek a PCDD-k/PCDF-ek, a dioxinszerű PCB-k és a lipidek extrahálásához használt módszert is tartalmaznia kell. Olyan élelmiszerminták esetében, amelyeknél a felső határérték vagy a beavatkozási szint zsírra vetítve van meghatározva, és a zsírtartalomnak 0–2 % között kell lennie (a jelenlegi jogszabályoknak megfelelően), a lipidtartalmat meg kell határozni, és jelteni kell, míg a többi minta esetében a lipidtartalom meghatározása nem kötelező.

A III. MELLÉKLET függeléke

Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) Nemzetközi Kémiai Biztonsági Programja (IPCS) keretében 2005 júniusában Genfben tartott szakértői konferencia megállapításai alapján számított, a humán kockázatok felméréséhez használt WHO-TEF-értékek (Martin van den Berg és mtsai.: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds (Dioxinok és dioxinszerű vegyületek emberekre és emlősökre vonatkozó toxicitási egyenérték-tényezőinek az Egészségügyi Világszervezet által 2005-ben végzett újraértékelése). *Toxicological Sciences* 93(2), 223–241 (2006)).

Vegyület	TEF-érték	Vegyület	TEF-érték
Dibenzo-p-dioxinok („PCDD-k”)		„Dioxinszerű” PCB-k: Nem orto-PCB-k + Mono-orto-PCB-k	
2,3,7,8-TCDD	1		
1,2,3,7,8-PeCDD	1	Nem orto-PCB-k	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB-77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB-81	0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB-126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB-169	0,03
OCDD	0,0003		
Dibenzo-furánok („PCDF-ek”)		Mono-orto PCB-k	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB-105	0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	PCB-114	0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	PCB-118	0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB-123	0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB-156	0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB-157	0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB-167	0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB-189	0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Alkalmazott rövidítések: „T” = tetra; „Pe” = penta; „Hx” = hexa; „Hp” = hepta; „O” = okta; „CDD” = klór-dibenzo-dioxin; „CDF” = klór-dibenzo-furán; „CB” = klór-bifenil.

IV. MELLÉKLET

Az egyes élelmiszerekben előforduló nem dioxinszerű pcb-k (PCB-28, -52, -101, -138, -153, -180) koncentrációjának hatósági ellenőrzéséhez használt minta-előkészítés és az elemzési módszerekre vonatkozó követelmények

1. Az alkalmazandó kimutatási módszerek

Gázkromatográfia/elektronbefogásos kimutatás (GC/ECD), GC/LRMS, GC/MS-MS, GC/HRMS vagy hasonló módszerek.

2. A keresett analitok beazonosítása és megerősítése

— A belső standardokhoz vagy referenciastandardokhoz viszonyított relatív retenciók idő (elfogadható eltérés: $\pm 0,25\%$).

— Gázkromatográfiás elválasztásnál meg kell erősíteni, hogy megtörtént-e mind a hat indikátor PCB (PCB-28, PCB-52, PCB-101, PCB-138, PCB-153 és PCB-180) elválasztása a zavaró anyagoktól, főként az együtt eluálódó PCB-ktől, különösen akkor, ha a minták koncentrációi a jogszabályi határértékek tartományában vagy a fölött vannak.

Megjegyzés: A tapasztalatok szerint a következő vegyületeknél például gyakran előfordul az együttes eluáció: PCB-28/-31, PCB-52/-69 és PCB-138/-163/-164. A GC/MS módszerrel figyelembe kell venni az esetleg a nagyobb mértékben klórozott vegyületek fragmentumai által okozott zavarást is.

— A GC/MS módszerekre vonatkozó előírások:

— Mélni kell legalább a következőket:

— a HRMS-nél két meghatározott ion,

— LRMS-nél két meghatározott $m/z > 200$ ion vagy három meghatározott $m/z > 100$ ion,

— az MS-MS-nél 1 elővegyület- és 2 termékion.

— Kiválasztott tömegfragmentumok gyakoriságára megengedett tűrések:

Kiválasztott tömegfragmentumok gyakoriságának relatív eltérése az elméleti gyakorisághoz vagy a keresett ion (a vizsgált ionok közül a leggyakoribb) és a minősítő ion(ok) kalibrációs standardjához képest:

A minősítő ion(ok) relatív intenzitása a keresett ionhoz képest	GC-EI-MS (relatív eltérés)	GC-CI-MS, GC-MS ⁿ (relatív eltérés)
> 50 %	$\pm 10\%$	$\pm 20\%$
> 20 %–50 %	$\pm 15\%$	$\pm 25\%$
> 10 %–20 %	$\pm 20\%$	$\pm 30\%$
$\leq 10\%$	$\pm 50\%$ (*)	$\pm 50\%$ (*)

(*) Mivel van elég 10 %-nál nagyobb relatív intenzitású tömegfragmentum, a keresett ionhoz képest 10 %-nál kisebb relatív intenzitású minősítő ion(ok) használata nem ajánlott.

— A GC/ECD módszerekre vonatkozó előírások:

A tűrést meghaladó eredményeket különböző polaritású állófázist használó két gázkromatográfiás oszloppal meg kell erősíteni.

3. A módszerek alkalmasságának igazolása

A módszerek alkalmasságát a keresett koncentráció tartományában (a keresett koncentráció felétől a kétszereséig) kell hitelesíteni úgy, hogy az ismételt elemzések elfogadható variációs együtthatót adnak (a közbeeső módszerpontosságra vonatkozó előírásokat lásd a 8. pontban).

4. A mennyiségi meghatározás határértéke

A vakmintákkal kapott eredmények nem lehetnek nagyobbak a felső határértéknek megfelelő szennyeződéskoncentráció 30 %-ánál⁽¹⁾.

5. Minőség-ellenőrzés

Rendszeres vakkontrollmérések, preparált minták elemzése, minőség-ellenőrzési minták, részvétel a vonatkozó mátrixokkal végzett laboratóriumközi körvizsgálatokban.

⁽¹⁾ Határozottan ajánlott, hogy a reagenssel készített vakminta koncentrációjának hozzájárulása a mintában lévő szennyeződés koncentrációjához ennél kisebb legyen. A laboratórium felelőssége a vakminták koncentrációeltéréseinek ellenőrzés alatt tartása, különösen akkor, ha a vakmintákkal kapott eredményeket le kell vonni az analitikai eredményekből.

6. A kihozatalok ellenőrzése

- A keresett analitokhoz hasonló fizikai-kémiai tulajdonságokkal rendelkező alkalmas belső standardokat kell használni.
- Belső standardok használata:
 - Hozzáadás a termékekhez (extrahálás és mintatisztítás előtt),
 - Lehetséges hozzáadás az extrahált zsírhoz (a mintatisztítás előtt) is, ha a felső érték zsírra vetítve van meghatározva.
- A mind a hat izotópos jelölésű indikátor PCB-vegyületet használó módszerekre vonatkozó előírások:
 - az eredményeket korrigálni kell a belső standardok kihozatalával,
 - az izotópjelölésű belső standardok általánosan elfogadott kihozatala 50 és 120 % közé esik,
 - A hat indikátor PCB összegéhez 10 %-nál kisebb mértékben hozzájáruló egyes vegyületeknél elfogadható ennél kisebb vagy nagyobb kihozatal.
- A nem mind a hat izotópos jelölésű indikátor PCB-ből készített belső standardokat vagy más belső standardokat használó módszerekre vonatkozó előírások:
 - a belső standardok kihozatalát minden minta esetében ellenőrizni kell,
 - a belső standardok elfogadott kihozatala 60 és 120 % közé esik,
 - az eredményeket korrigálni kell a belső standardok kihozatalával.
- Az izotóppal nem jelölt vegyületek kihozatalát olyan preparált mintákkal vagy minőség-ellenőrzési mintákkal kell ellenőrizni, amelyek koncentrációja a keresett koncentráció körüli tartományba esik. Ezeknek a rokon vegyületeknek a kihozatala akkor elfogadható, ha 70 és 120 % közé esik.

7. A laboratóriumokra vonatkozó követelmények

A 882/2004/EK rendeletnek megfelelően az analitikai minőségbiztosítás alkalmazásának biztosítása érdekében a laboratóriumokat az ISO 58 útmutató szerint működő elismert testületnek kell akkreditálnia. A laboratóriumokat az EN ISO/IEC 17025 szabvány szerint kell akkreditálni.

8. Alkalmasságjellemzők: A keresett koncentrációban jelen lévő hat indikátor PCB összegére vonatkozó kritériumok

Valódiság	– 30 – + 30 %
Közbenső módszerpontosság (RSD%)	≤ 20 %
A felfelé és a lefelé kerekítés közötti különbség	≤ 20 %

9. Az eredmények jelentése

- Amennyire az alkalmazott analitikai eljárás lehetővé teszi, az analitikai eredmények között fel kell tüntetni az egyes PCB rokon vegyületek koncentrációit, és ezeket felfelé, lefelé és középre kerekített értékként kell a jelentésben megadni, hogy az az eredményekről a lehető legtöbb információt tartalmazza, lehetővé téve az eredményeknek a vonatkozó követelmények szerinti értelmezését.
- A jelentésnek a PCB-k és a lipidek extrahálásához használt módszert is tartalmaznia kell. Olyan élelmiszerminták esetében, amelyeknél a felső határérték zsírra vetítve van meghatározva, és a zsírtartalomnak 0–2 % között kell lennie (a jelenlegi jogszabályoknak megfelelően), a lipidtartalmat meg kell határozni, és jelenteni kell, míg a többi minta esetében a lipidtartalom meghatározása nem kötelező.
- Meg kell adni az egyes belső standardok kihozatalát abban az esetben, ha a kihozatal kívül esik a 6. pontban megadott tartományon, ha az eredmények meghaladják a felső határértéket vagy más esetekben, ha arra kérés érkezik.
- Mivel a minta megfelelőségéről való döntésnél figyelembe kell venni a mérési bizonytalanságot, ezt a paramétert is meg kell adni. Az analitikai eredményeket tehát $x \pm U$ formában kell megadni a jelentésben, ahol x az analitikai eredmény, U a kiterjesztett mérési bizonytalanság – a kiterjesztési tényező 2, amely körülbelül 95 %-os megbízhatósági szintet eredményez.
- Ha a mérési bizonytalanság figyelembevétele a CCa alkalmazásával történik (a II. melléklet IV. pontjának 1. alpontjában leírt módon), akkor ezt a paramétert is meg kell adni a jelentésben.
- Az eredményeket ugyanabban a mértékegységben és legalább ugyanannyi tizedesjeggyel kell megadni, ahogy az 1881/2006/EK rendelet a felső határértékeket megadja.

A BIZOTTSÁG 253/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2012. március 22.)**

az al-Kaida hálózattal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott egyes korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 167. alkalommal történő módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az al-Kaida hálózattal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott egyes korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjára, 7a. cikkének (1) bekezdésére és 7a. cikkének (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 881/2002/EK rendelet I. melléklete felsorolja azon személyeket, csoportokat és szervezeteket, amelyekre a rendeletnek megfelelően a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása vonatkozik.
- (2) 2012. március 12-én az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának szankcióbizottsága úgy határozott, hogy két természetes személyt és egy szervezetet felvesz az azon személyekre, csoportokra és szervezetekre vonatkozó listájára, amelyekre a pénzeszközök és gazdasági erőfor-

rások befagyasztása vonatkozik. 2012. március 14-én a szankcióbizottság úgy határozott, hogy további négy természetes személyt felvesz a listára és egy bejegyzést módosít a listán.

- (3) A 881/2002/EK rendelet I. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.
- (4) Az e rendeletben előírt intézkedések hatékonyságának biztosítása érdekében e rendeletnek haladéktalanul hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 881/2002/EK rendelet I. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 22-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*

a Külpolitikai Eszközökért Felelős Szolgálat vezetője

⁽¹⁾ HL L 139., 2002.5.29., 9. o.

MELLÉKLET

A 881/2002/EK rendelet I. melléklete a következőképpen módosul:

1) A „Jogi személyek, csoportok és szervezetek” rész a következő bejegyzéssel egészül ki:

„Jemmah Anshorut Tauhid (JAT) (más néven a) Jemaah Anshorut Tauhid; b) Jemmah Ansharut Tauhid; c) Jem'mah Ansharut Tauhid; d) Jamaah Ansharut Tauhid; e) Jama'ah Ansharut Tauhid; f) Laskar 99). Címe: Jl. Semenromo 58, 04/XV Ngruki, Cemani, Grogol, Sukoharjo, Jawa Tengah, Indonézia, Telefonszám: 0271-2167285, E-mail: info@ansharuttauhid.com. Egyéb információ: a) alapítója és vezetője: Abu Bakar Ba'asyir; b) 2008. július 27-én jött létre az indonéziai Solóban; c) kapcsolatban áll a Jemmah Islamiyával (JI); d) Honlap: <http://ansharuttauhid.com/>. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2012.3.12.”

2) A „Természetes személyek” rész a következő bejegyzésekkel egészül ki:

a) „Mochammad **Achwan** (más néven a) Muhammad Achwan; b) Muhammad Akhwan; c) Mochtar Achwan; d) Mochtar Akhwan; e) Mochtar Akwan). Címe: Jalan Ir. H. Juanda 8/10, RT/RW 002/001, Jodipan, Blimbing, Malang, Indonézia. Születési ideje: a) 1948.5.4.; b) 1946.5.4. Születési helye: Tulungagung, Indonézia. Állampolgársága: indonéz. Nemzeti személyazonosító száma: 3573010405480001 (Mochammad Achwan névvel kiállított indonéziai személyazonosító igazolvány). A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2012.3.12.”

b) „Abdul Rosyid Ridho **Ba'asyir** (más néven a) Abdul Rosyid Ridho Bashir; b) Rashid Rida Ba'aysir; c) Rashid Rida Bashir). Címe: Podok Pesantren AL Wayain Ngrandu, Sumber Agung Magetan, Kelet-Jáva, Indonézia. Születési ideje: 1974.1.31. Születési helye: Sukoharjo, Indonézia. Állampolgársága: indonéz. Nemzeti személyazonosító száma: 1127083101740003 (Abdul Rosyid Ridho Ba'asyir névvel kiállított indonéziai személyazonosító igazolvány). A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2012.3.12.”

c) „Mustafa Hajji Muhammad **Khan** (más néven a) Hassan Ghul; b) Hassan Gul; c) Hasan Gul; d) Khalid Mahmud; e) Ahmad Shahji; f) Mustafa Muhammad; g) Abu Gharib al-Madani; h) Abu-Shaima; i) Abu- Shayma). Születési ideje: a) 1977. augusztus és 1977. szeptember között; b) 1976. Születési helye: a) Al-Madinah, Szaúd-Arábia; b) Sangrar, Sindh tartomány, Pakisztán. Állampolgársága: a) pakisztáni; b) szaúd-arábiai. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2012.3.14.”

d) „Hafiz Abdul Salam **Bhattavi** (más néven a) Hafiz Abdul Salam Bhattvi; b) Hafiz Abdusalam Budvi; c) Hafiz Abdussalaam Bhutvi; d) Abdul Salam Budvi; e) Abdul Salam Bhattwi; f) Abdul Salam Bhutvi; g) Mullah Abdul Salaam Bhattvi; h) Molvi Abdursalam Bhattvi). Titulusa: a) maulavi; b) mullah. Születési ideje: 1940. Születési helye: Gujranwala, Punjab tartomány, Pakisztán. Állampolgársága: pakisztáni. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2012.3.14.”

e) „Zafar **Iqbal** (más néven a) Zaffer Iqbal; b) Malik Zafar Iqbal Shehbaz; c) Malik Zafar Iqbal Shahbaz; d) Malik Zafar Iqbal; e) Zafar Iqbal Chaudhry; f) Muhammad Zafar Iqbal). Születési ideje: 1953.10.4. Születési helye: Masjid al-Qadesia, 4 Lake Road, Lahore, Pakisztán. Állampolgársága: pakisztáni. Útlevélszáma: DG5149481 (2006.8.22-én kibocsátott, 2011.8.22-én érvényét veszített útlevél, könyv formájú útlevél száma A2815665). Nemzeti személyazonosító száma: a) 35202-4135948-7; b) 29553654234. Egyéb információ: Egyéb titulusa: professzor. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2012.3.14.”

f) „Abdur **Rehman** (más néven a) Abdul Rehman; b) Abd Ur-Rehman; c) Abdur Rahman; d) Abdul Rehman Sindhi; e) Abdul Rehman al-Sindhi; f) Abdur Rahman al-Sindhi; g) Abdur Rehman Sindhi; h) Abdurrahman Sindhi; i) Abdullah Sindhi; j) Abdur Rehman Muhammad Yamin. Címe: Karacsi, Pakisztán. Születési ideje: 1965.10.3. Születési helye: Mirpur Khas, Pakisztán. Állampolgársága: pakisztáni. Útlevélszáma: CV9157521 (2008.9.8-án kibocsátott, 2013.9.7-ig érvényes pakisztáni útlevél). Nemzeti személyazonosító száma: 44103-5251752-5. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2012.3.14.”

3) A „Jogi személyek, csoportok és szervezetek” részben a „Lashkar e-Tayyiba (más néven a) Lashkar-e-Toiba; b) Lashkar-i-Taiba; c) al Mansoorian; d) al Mansoorien; e) Army of the Pure [A tiszták hadserege]; f) Army of the Righteous [Az erényesek hadserege]; g) Army of the Pure and Righteous [A tiszták és erényesek hadserege]; h) Paasban-e-Kashmir; i) Paasban-i-Ahle-Hadith; j) Pasban-e-Kashmir; k) Pasban-e-Ahle-Hadith; l) Paasban-e-Ahle-Hadis; m) Pashan-e-ahle Hadis; n) Lashkar e Tayyaba; o) LET; p) Jamaat-ud-Dawa; q) JUD; r) Jama'at al-Dawa; s) Jamaat ud-Daawa; t) Jamaat ul-Dawah; u) Jamaat-ul-Dawa; v) Jama'at-i-Dawat; w) Jama'at-ud-Dawa; x) Jama'at-ud-Da'awah; y) Jama'at-ud-Da'awa; z) Jamaati-ud-Dawa. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2005.5.2.” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Lashkar e-Tayyiba (más néven a) Lashkar-e-Toiba; b) Lashkar-i-Taiba; c) al Mansoorian; d) al Mansooreen; e) Army of the Pure [A tiszták hadserege]; f) Army of the Righteous [Az erényesek hadserege]; g) Army of the Pure and Righteous [A tiszták és erényesek hadserege]; h) Paasban-e-Kashmir; i) Paasban-i-Ahle-Hadith; j) Pasban-e-Kashmir; k) Pasban-e-Ahle-Hadith; l) Paasban-e-Ahle-Hadis; m) Pashan-e-ahle Hadis; n) Lashkar e Tayyaba; o) LET; p) Jamaat-ud-Dawa; q) JUD; r) Jama'at al-Dawa; s) Jamaat ud-Daawa; t) Jamaat ul-Dawah; u) Jamaat-ul-Dawa; v) Jama'at-i-Dawat; w) Jama'at-ud-Dawa; x) Jama'at-ud-Da'awah; y) Jama'at-ud-Da'awa; z) Jamaati-ud-Dawa; aa) Falah-i-Insaniat Foundation (FIF). A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2005.5.2.”.

A BIZOTTSÁG 254/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2012. március 22.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,

tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾, és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő

termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 22-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	CR	52,7
	IL	188,6
	JO	64,0
	MA	45,8
	TN	68,9
	TR	90,6
	ZZ	85,1
0707 00 05	JO	107,2
	TR	206,0
	ZZ	156,6
0709 91 00	EG	79,1
	ZZ	79,1
0709 93 10	JO	225,1
	MA	59,1
	TR	128,8
	ZZ	137,7
0805 10 20	BR	35,0
	EG	47,2
	IL	80,8
	MA	51,2
	TN	58,4
	TR	67,2
	ZZ	56,6
0805 50 10	EG	43,8
	TR	46,7
	ZZ	45,3
0808 10 80	AR	89,5
	BR	86,3
	CA	125,0
	CL	90,8
	CN	112,4
	MK	31,8
	US	159,9
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	98,9
0808 30 90	AR	92,2
	CL	112,3
	CN	63,0
	ZA	92,7
	ZZ	90,1

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 255/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2012. március 22.)****a cukorágazat egyes termékeire a 2011/12-es gazdasági évben alkalmazandó, a 971/2011/EU végrehajtási rendeletben rögzített irányadó árak és kiegészítő importvámok módosításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel a cukorágazatban harmadik országokkal folytatott kereskedelem tekintetében a 318/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. június 30-i 951/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 36. cikke (2) bekezdése második albekezdésének második mondatára,

mivel:

- (1) A 971/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽³⁾ a 2011/12-es gazdasági évre megállapította a fehér cukorra, a nyerscukorra és a szirupok bizonyos fajtáira alkalmazandó irányadó árakat és kiegészítő importvámokat. Ezeket az árakat és vámokat legutóbb a 235/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁴⁾ módosította.

- (2) A Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján az említett összegek a 951/2006/EK rendelet 36. cikkének megfelelően módosításra szorulnak.

- (3) Tekintettel annak szükségességére, hogy az intézkedés alkalmazása a frissített adatok rendelkezésre bocsátását követően mihamarabb megkezdődjék, indokolt e rendelet kihirdetése napján hatályba léptetni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 951/2006/EK rendelet 36. cikkében említett termékek behozatalára a 2011/12-es gazdasági évben alkalmazandó, a 971/2011/EU végrehajtási rendeletben megállapított irányadó árak és kiegészítő vámok e rendelet melléklete szerint módosulnak.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 22-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 178., 2006.7.1., 24. o.

⁽³⁾ HL L 254., 2011.9.30., 12. o.

⁽⁴⁾ HL L 78., 2012.3.17., 16. o.

MELLÉKLET

A fehér cukor, a nyerscukor és a 1702 90 95 KN-kód alá tartozó termékek behozatalára vonatkozó irányadó árak és kiegészítő importvámok 2012. március 23-tól alkalmazandó módosított összegei

(EUR)

KN-kód	Az adott termék nettó 100 kg-jára vonatkozó irányadó ár összege	Az adott termék nettó 100 kg-jára vonatkozó kiegészítő vám összege
1701 12 10 ⁽¹⁾	44,97	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	44,97	1,12
1701 13 10 ⁽¹⁾	44,97	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	44,97	1,41
1701 14 10 ⁽¹⁾	44,97	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	44,97	1,41
1701 91 00 ⁽²⁾	49,59	2,59
1701 99 10 ⁽²⁾	49,59	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	49,59	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Az 1234/2007/EK rendelet IV. mellékletének III. pontjában meghatározott szabványos minőségre megállapítva.⁽²⁾ Az 1234/2007/EK rendelet IV. mellékletének II. pontjában meghatározott szabványos minőségre megállapítva.⁽³⁾ A szacharóztartalom 1 %-ára megállapítva.

A BIZOTTSÁG 256/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2012. március 22.)****az 1484/95/EK rendeletnek a baromfihús- és tojáságazatban alkalmazandó, valamint a tojásalbuminra vonatkozó irányadó árak tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikkével összefüggésben értelmezett 143. cikkére,

tekintettel az ovalbuminra és laktalbuminra vonatkozó közös kereskedelmi rendszerről szóló, 2009. július 7-i 614/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 3. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1484/95/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ meghatározta a baromfihús- és tojáságazatra, valamint a tojásalbuminra vonatkozó kiegészítőimportvám-rendszer végrehajtásának részletes szabályait, és megállapította az érintett termékekre alkalmazandó irányadó árakat.
- (2) Az irányadó árak meghatározásának alapjául szolgáló, rendszeresen ellenőrzött adatokból megállapítható, hogy az irányadó árakat bizonyos baromfihús- és tojáságazati

termékek, illetve a tojásalbumin behozatala vonatkozásában a származási hely szerinti árkülönbségek figyelembevételével módosítani kell.

- (3) Ezért az 1484/95/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.
- (4) Tekintettel annak szükségességére, hogy az intézkedés alkalmazása a frissített adatok rendelkezésre bocsátását követően mihamarabb megkezdődjék, indokolt előírni, hogy e rendelet kihirdetésének napján lépjen hatályba.
- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1484/95/EK rendelet I. mellékletének helyébe az e rendelet mellékletében szereplő szöveg lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 22-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 181., 2009.7.14., 8. o.

⁽³⁾ HL L 145., 1995.6.29., 47. o.

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

KN-kód	Árumegnevezés	Irányadó ár (EUR/100 kg)	A 3. cikk (3) bekezdésében említ- ett biztosíték (EUR/100 kg)	Származási hely ⁽¹⁾
0207 12 10	Tisztított és bontott, 70 %-os csirke, fagyasztva	131,3	0	AR
0207 12 90	Tisztított és bontott, 65 %-os csirke, fagyasztva	137,8	0	AR
		129,0	0	BR
0207 14 10	<i>Gallus domesticus</i> darabolva, csont nélkül, fagyasztva,	288,1	4	AR
		228,1	22	BR
		325,0	0	CL
0207 27 10	Pulykadarabok, csont nélkül, fagyasztva	325,1	0	BR
		415,6	0	CL
0408 11 80	Tojássárgája, szárítva	335,6	0	AR
0408 91 80	Tojás, héj nélkül, szárítva	345,0	0	AR
1602 32 11	Kakas- vagy tyúkkészítmény főzés nélkül	291,6	0	BR
		353,2	0	CL
3502 11 90	Szárított tojásfehérje	522,3	0	AR

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A »ZZ« kód jelentése: »egyéb származási hely«.

A BIZOTTSÁG 257/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2012. március 22.)****a marha- és borjúhúságazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikkével összefüggésben értelmezett 164. cikke (2) bekezdésére és 170. cikkére,

mivel:

- (1) Az 1234/2007/EK rendelet 162. cikkének (1) bekezdése szerint a rendelet I. mellékletének XV. részében említett termékek világpiaci ára és uniós piaci ára közötti különbséget export-visszatérítés révén ki lehet egyenlíteni.
- (2) A marha- és borjúhúspiac jelenlegi helyzetére való tekintettel indokolt export-visszatérítéseket megállapítani az 1234/2007/EK rendelet 162., 163., 164., 167., 168. és 169. cikkében meghatározott szabályokkal és kritériumokkal összhangban.
- (3) Az 1234/2007/EK rendelet 164. cikkének (1) bekezdése szerint a visszatérítés mértéke a rendeltetési helytől függően változhat, különösen amennyiben ezt a világpiaci helyzet, egyes piacok sajátos követelményei vagy a Szerződés 300. cikkével összhangban kötött megállapodásokból eredő kötelezettségek szükségessé teszik.
- (4) Csak azokra a termékekre nyújtható visszatérítés, amelyek az Unión belül szabadon mozoghatnak, és amelyekeken szerepel az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt egészségügyi jelölés. E termékeknek meg kell felelniük az élelmiszer-higiéniairól szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾, valamint az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ által meghatározott követelményeknek is.

- (5) Az egyes csontozott marhahúsokra nyújtott különleges export-visszatérítésekre vonatkozó feltételek megállapításáról szóló, 2007. november 21-i 1359/2007/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ 7. cikke (2) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően a kifizetendő különleges visszatérítést csökkenteni kell, ha az exportálandó mennyiség a kicsontozással előállított részek teljes tömegének kevesebb mint 95 %-át, de legalább 85 %-át teszi ki.
- (6) A visszatérítés jelenleg alkalmazandó mértékét az 1318/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁶⁾ állapította meg. Mivel a visszatérítés mértékét indokolt megváltoztatni, az említett rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (7) A piaci zavarok elkerülése, a piaci spekulációk megelőzése, valamint a hatékony kezelés biztosítása érdekében indokolt, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba.
- (8) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az 1234/2007/EK rendelet 164. cikkében foglaltaknak megfelelően export-visszatérítést kell nyújtani az e rendelet mellékletében meghatározott termékekre az ugyanott meghatározott összegek erejéig, az e cikk (2) bekezdésében előírt feltételek mellett.

(2) Az (1) bekezdés alapján visszatérítésben részesíthető termékeknek meg kell felelniük a 852/2004/EK és a 853/2004/EK rendelet vonatkozó előírásainak, elsősorban pedig az engedélyezett létesítményben való előállítás és a 854/2004/EK rendelet I. melléklete I. szakaszának III. fejezete szerinti állat-egészségügyi jelölés követelményeinek.

2. cikk

Az 1359/2007/EK rendelet 7. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett esetben a 0201 30 00 9100 termékkód alá tartozó termékekre nyújtott visszatérítést 100 kilogrammonként 3,5 EUR-val csökkenteni kell.

3. cikk

Az 1318/2011/EU rendelet hatályát veszti.

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

⁽³⁾ HL L 139., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 139., 2004.4.30., 206. o.

⁽⁵⁾ HL L 304., 2007.11.22., 21. o.

⁽⁶⁾ HL L 334., 2011.12.16., 21. o.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 22-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

MELLÉKLET

A marha- és borjúhúságazatban 2012. március 23-tól alkalmazandó export-visszatérítések

Termékkód	Rendeltetési hely	Mértékegység	Visszatérítés
0102 21 10 9140	B00	EUR/100 kg élőtömeg	12,9
0102 21 30 9140	B00	EUR/100 kg élőtömeg	12,9
0102 31 00 9100	B00	EUR/100 kg nettó tömeg	12,9
0102 31 00 9200	B00	EUR/100 kg nettó tömeg	12,9
0102 90 20 9100	B00	EUR/100 kg nettó tömeg	12,9
0102 90 20 9200	B00	EUR/100 kg nettó tömeg	12,9
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	18,3
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	10,8
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	24,4
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	14,4
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	24,4
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	14,4
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	18,3
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	10,8
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	30,5
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	17,9
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	18,3
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	10,8
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg nettó tömeg	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettó tömeg	3,3
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	11,3
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	3,8
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg nettó tömeg	42,4
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	24,9
	EG	EUR/100 kg nettó tömeg	51,7
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg nettó tömeg	25,4
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	15,0
	EG	EUR/100 kg nettó tömeg	31,0

Termékkód	Rendeltetési hely	Mértékegység	Visszatérítés
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	8,1
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	2,7
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	8,1
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	2,7
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	8,1
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	2,7
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	8,1
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	2,7
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg nettó tömeg	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettó tömeg	3,3
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettó tömeg	11,3
	B03	EUR/100 kg nettó tömeg	3,8
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg nettó tömeg	11,6
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg nettó tömeg	10,3
1602 50 95 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg nettó tömeg	11,6
1602 50 95 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg nettó tömeg	10,3

Megjegyzés: A termékkódokat és az „A” sorozatba tartozó rendeltetési-hely-kódokat a 3846/87/EGK bizottsági rendelet (HL L 366., 1987.12.24., 1. o.) határozza meg.

A rendeltetési-hely-kódokat az 1883/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) határozza meg.

A további rendeltetési helyek meghatározása a következő:

B00: minden rendeltetési hely (harmadik országok, egyéb területek, fedélzeti ellátmány és az Unióból való kivételnek minősülő rendeltetési helyek).

B02: B04, valamint az EG kódú rendeltetési hely.

B03: Albánia, Horvátország, Bosznia-Hercegovina, Szerbia, Koszovó ^(*), Montenegró, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, hajó- és repülőgép-fedélzeti ellátmány (a 612/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 186., 2009.7.17., 1. o.) 33., 42. és – adott esetben – 41. cikkében említett rendeltetési helyek).

B04: Törökország, Ukrajna, Belarusz, Moldova, Oroszország, Grúzia, Örményország, Azerbajdzsán, Kazahsztán, Türkmenisztán, Üzbegisztán, Tádzsikisztán, Kirgizisztán, Marokkó, Algéria, Tunézia, Líbia, Libanon, Szíria, Irak, Irán, Izrael, Cisz-jordánia/Gázai övezet, Jordánia, Szaúd-Arábia, Kuvait, Bahrein, Katar, Egyesült Arab Emírségek, Omán, Jemen, Pakisztán, Srí Lanka, Mianmar (Burma), Thaiföld, Vietnam, Indonézia, Fülöp-szigetek, Kína, Észak-Korea, Hongkong, Szudán, Mauritánia, Mali, Burkina Faso, Niger, Csád, Zöld-foki-szigetek, Szenegál, Gambia, Bissau-Guinea, Guinea, Sierra Leone, Libéria, Elefántcsontpart, Ghána, Togo, Benin, Nigéria, Kamerun, Közép-afrikai Köztársaság, Egyenlítői-Guinea, São Tomé és Príncipe, Gabon, Kongó, Kongói Demokratikus Köztársaság, Ruanda, Burundi, Szent-Ilona és kapcsolt területei, Angola, Etiópia, Eritrea, Dzsibuti, Szomália, Uganda, Tanzánia, Seychelle-szigetek és kapcsolt területei, Brit Indiai-óceáni Terület, Mozambik, Mauritius, Comore-szigetek, Mayotte, Zambia, Malawi, Dél-Afrika, Lesotho.

^(*) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Biztonsági Tanácsa 1999. június 10-i 1244. határozatának meghatározása szerint.

⁽¹⁾ A termék csak a 433/2007/EK bizottsági rendelet (HL L 104., 2007.4.21., 3. o.) melléklete szerinti bizonyítvány bemutatása mellett sorolható ebbe az alszámba.

⁽²⁾ A visszatérítés feltétele, hogy teljesüljenek a módosított 1359/2007/EK bizottsági rendeletben (HL L 304., 2007.11.22., 21. o.) és – adott esetben – az 1741/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 329., 2006.11.25., 7. o.) meghatározott feltételek.

⁽³⁾ Az 1643/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 308., 2006.11.8., 7. o.) meghatározottak szerint.

⁽⁴⁾ Az 1041/2008/EK bizottsági rendeletben (HL L 281., 2008.10.24., 3. o.) meghatározottak szerint.

⁽⁵⁾ A visszatérítés feltétele, hogy teljesüljenek az 1731/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 325., 2006.11.24., 12. o.) előírt feltételek.

⁽⁶⁾ A zsiradék nélküli színhústartalmat a 2429/86/EGK bizottsági rendelet (HL L 210., 1986.8.1., 39. o.) mellékletében leírt analitikai eljárás szerint kell megállapítani.

Az „átlagos tartalom” a 765/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 117., 2002.5.4., 6. o.) 2. cikkének (1) bekezdése szerinti minta mennyiségére utal. A mintát az adott tételnek a legmagasabb kockázatot jelentő részéből kell venni.

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2012. március 22.)

az Indiából származó egyes rozsdamentes acél kötőelemek és részeik behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megszüntetéséről

(2012/163/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

- (1) 2011. május 13-án az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben ⁽²⁾ (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) bejelentette az Indiából származó egyes rozsdamentes acél kötőelemeknek és részeknek (a továbbiakban: érintett termék) az Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindítását.
- (2) A Bizottság ugyanezen a napon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben ⁽³⁾ szubvencióellenes eljárás megindítását is bejelentette az Indiából származó egyes rozsdamentes acél kötőelemek és részek Unióbba történő behozatalára vonatkozóan, és külön vizsgálatot indított.
- (3) A panaszt 2011. március 31-én nyújtotta be az Európai Iparikötőelem-intézet (European Industrial Fasteners Institute, EiFi) (a továbbiakban: panaszos) olyan gyártók nevében, melyek termelése az egyes rozsdamentes acél kötőelemek és részek teljes uniós gyártásának több mint 25 %-át teszi ki. Az említett termékek dömpingjére és az abból eredő jelentős kárra a panaszban felhozott *prima facie* bizonyítékokat a Bizottság elegendőnek ítélte vizsgálat megindításának indoklásához.

1.2. Az eljárásban érintett felek

- (4) A Bizottság hivatalosan értesítette az eljárás megindításáról a panaszost, más ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, az ismert importőröket, az általa

ismert érintett felhasználókat és az indiai hatóságokat. Az érintett feleknek lehetőséget biztosított arra, hogy álláspontjukat írásban ismertessék, és az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül meghallgatást kérjenek.

- (5) Minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tették a meghallgatást, aki azt kérelmezte, és ismertette azokat a konkrét okokat, amelyek meghallgatását indokolják.

1.2.1. Mintavétel az indiai exportáló gyártók körében

- (6) Tekintettel az indiai exportáló gyártók nyilvánvalóan nagy számára, az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárás megindításáról szóló értesítésben a dömping meghatározására mintavételt alkalmaztak.
- (7) Annak érdekében, hogy a Bizottság dönthessen a mintavétel szükségességéről, és adott esetben kiválaszthassa a mintát, az indiai exportáló gyártókat felkérték, hogy a vizsgálat megindításának időpontjától számított 15 napon belül jelentkezzenek, és nyújtsanak általános tájékoztatást kivitelükről és belföldi értékesítéseikről, az érintett termék gyártásával és értékesítésével összefüggő pontos tevékenységükről, és valamennyi, az érintett termék gyártásába és értékesítésébe bevont kapcsolódó vállalat nevéről és tevékenységéről a 2010. április 1. és 2011. március 31. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak vagy VI) vonatkozóan.
- (8) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglalt határidőn belül összesen öt exportáló gyártó – beleértve indiai kapcsolódó vállalatok csoportjait – adta meg a kért tájékoztatást, és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. Ezen együttműködő vállalatok arról számoltak be, hogy a vizsgálati időszakban exportálták az érintett terméket az Unióba. Összehasonlítva az Eurostat behozatali adatait és az érintett termék Unióba irányuló kivitelének mennyiségeit, amelyeket az öt együttműködő vállalat a vizsgálati időszak tekintetében bejelentett, megállapítható, hogy az indiai exportáló gyártók csaknem 100 %-os együttműködést tanúsítottak. A mintát így az ezen öt exportáló gyártó által benyújtott információk alapján választották ki.
- (9) Az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően a mintát az érintett termékből az Unióba irányuló azon legnagyobb reprezentatív exportvolumen alapján választották ki, amely a rendelkezésre álló idő alatt ésszerűen

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

⁽²⁾ HL C 142., 2011.5.13., 30. o.

⁽³⁾ HL C 142., 2011.5.13., 36. o.

kivizsgálható volt. Az exportáló gyártóktól kapott információk alapján a Bizottság a mintát abból a három exportáló gyártóból állította össze, amelyek a legnagyobb, az Unióba irányuló exportvolumennel rendelkeztek. A mintavételi információk alapján a vizsgálati időszakban a kiválasztott vállalatok vagy vállalatcsoportok adták a 99 %-át az érintett termék Unióba irányuló – az együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott információk szerinti – exportmennyiségének. Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy egy ilyen minta lehetővé tenné azt, hogy a vizsgálat ésszerű számú, a rendelkezésre álló idő alatt megvizsgálható exportáló gyártóra korlátozódjon, ugyanakkor pedig nagymértékű reprezentativitást biztosítson.

1.2.2. Az indiai együttműködő gyártók mintájának kiválasztása

- (10) Az alapelrelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően a mintavétel kapcsán konzultáltak az érintett felekkel és az indiai hatóságokkal. A mintába fel nem vett két gyártó ragaszkodott ahhoz, hogy bekerüljenek a mintába. A javasolt mintának a (8) preambulumbekkezdésben említett reprezentatív jellegére való tekintettel azonban megállapításra került, hogy nem szükséges a minta módosítása vagy kibővítése.

1.2.3. A mintába fel nem vett vállalatok egyedi vizsgálata

- (11) Két, a mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártó egyedi vizsgálatot kért, és a határidőn belül vissza küldte a kitöltött dömpingellenes kérdőívet.
- (12) Tekintettel arra a következtetésre, hogy a jelenlegi dömpingellenes eljárást a továbbiakban részletesen kifejtett indokok alapján le kell zárni, az egyedi vizsgálatra irányuló kérelmeknek nem adtak helyet.

1.2.4. Mintavétel az uniós gyártók körében

- (13) Tekintettel az uniós gyártók nagy számára, az eljárás megindításáról szóló értesítésben a kár megállapítása érdekében az alapelrelet 17. cikkének megfelelően mintavételt irányoztak elő.
- (14) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság bejelentette, hogy ideiglenesen kiválasztotta az uniós gyártók mintáját. E minta öt vállalatból állt, melyeket a vizsgálat megindítását megelőzően ismert 15 uniós gyártó közül választottak ki értékesítési volumenük, méretük és unióbeli földrajzi elhelyezkedésük alapján. E vállalatok képviselték a teljes uniós gyártás 37 %-át a vizsgálati időszak alatt. Az érdekelt feleket felkérték, hogy tanulmányozzák a dossziét, és a vizsgálat megindításáról szóló értesítés közzétételétől számított 15 napon belül nyilvánítsanak véleményt arról, megfelelőnek találják-e a választást. Egyik érdekelt fél sem ellenezte az öt vállalatból álló, javasolt mintát.

- (15) Ezt követően az öt uniós gyártó egyike beszüntette az együttműködést. A megmaradt négy vállalat termelése a teljes uniós gyártás 31 %-át tette ki a vizsgálati időszak alatt. Ezért a mintát az uniós gazdasági ágazat szempontjából kellően reprezentatívnak ítélték.

1.2.5. Mintavétel a független importőrök körében

- (16) Tekintettel az eljárásban érintett importőrök esetlegesen nagy számára, az eljárás megindításáról szóló értesítésben az alapelrelet 17. cikkének megfelelően az importőrök esetében mintavételt irányoztak elő. Az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglalt határidőn belül két importőr adta meg a kért tájékoztatást, és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. A jelentkező importőrök alacsony számára tekintettel az a döntés született, hogy nem alkalmaznak mintavételt.

1.3. Kitöltött kérdőívek és ellenőrzés

- (17) A Bizottság kérdőíveket küldött minden ismert érintett félnek és minden más olyan félnek, amely az eljárás megindításáról szóló értesítésben megszabott határidőn belül jelentkezett. Ezért kérdőíveket küldtek a mintába felvett indiai exportáló gyártóknak, a mintába felvett uniós gyártóknak, az unióbeli együttműködő importőröknek és a vizsgálatban érintett ismert felhasználóknak.
- (18) A mintába felvett exportáló gyártóktól és négy, mintába felvett unióbeli gyártótól érkezett válasz. Egyik importőr sem válaszolt a kérdőívre.
- (19) A Bizottság a dömping, az ebből következő kár és az uniós érdek megállapításához szükségesnek ítélte, az érdekelt felektől származó valamennyi információt bekérte és ellenőrizte.
- (20) Az egyik fél azt állította, hogy az egyik exportáló gyártó túl sok adat tekintetében kérelmezte az adatok bizalmas kezelését, és nem nyújtott be kellően használható nyilvános verziót a kérdőívre adott válaszaiból. Ezért az ezen vállalat által szolgáltatott információkat indokolt lenne figyelmen kívül hagyni, magát a vállalatot pedig az eljárásban együtt nem működő vállalatnak kellene tekinteni.
- (21) A szóban forgó exportáló gyártó nem bizalmas jellegű válaszát azonban – amely egy első válaszból, valamint egy, a hiánypótlásra felszólító levél alapján benyújtott teljes változatból áll – a Bizottság újból értékelte, és megállapította, hogy kellően teljesnek tekinthető ahhoz, hogy megfelelő nyilvános válaszként felhasználható legyen. Az állítást ezért a Bizottság elutasította.
- (22) Az alábbi felek telephelyein tettek ellenőrző látogatásokat:
- Uniós gyártók:
- Inox Viti di Cattinori Bruno & C.s.n.c., Grumello del Monte, Olaszország;
 - Bontempi Vibo S.p.A., Rodengo Saiano, Olaszország;
 - Ugivis S.A., Belley, Franciaország.

Indiai exportáló gyártók:

- Viraj Profiles Limited, Boisar, Dist. Thane, Maharashtra
- Agarwal Fastners Pvt. Ltd., Vasai (East), Dist. Thane, Maharashtra
- Raajratna Ventures Ltd., Ahmedabad, Gujarat

1.4. Vizsgálati időszak

- (23) A dömping és a kár vizsgálata a 2010. április 1. és 2011. március 31. közötti időszakra irányult. A kárfelmérés szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2008 januárjától a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki (a továbbiakban: figyelembe vett időszak).

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. Érintett termék

- (24) Az érintett terméket a jelenleg a 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 és 7318 15 70 KN-kód alá besorolt, rozsdamentes acél kötőelemek és azok részei alkotják.

2.2. Hasonló termék

- (25) Megállapításra került, hogy az indiai belföldi piacon gyártott és értékesített, valamint az Unióban az uniós gazdasági ágazat által előállított és értékesített termékek és az érintett termék alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzői, valamint alapvető felhasználási formái megegyeznek. Ezért azokat az alaprendelet 1. cikke (4) bekezdésének értelmében azonosnak kell tekinteni.

3. A DÖMPING

3.1. Rendes érték

- (26) A rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően történő meghatározásához a Bizottság először megállapította, hogy a hasonló termék mintába felvett indiai exportáló gyártók általi, független ügyfeleknek történő belföldi értékesítése reprezentatív mennyiségben történt-e, vagyis a vizsgálati időszakban ez az értékesítés elérte-e az Unióra irányuló teljes exportvolumenük legalább 5 %-át.
- (27) A mintában szereplő egyik exportáló gyártóról kiderült, hogy a belföldi piacon nem volt reprezentatív értékesítése a hasonló termékből. Ennek az exportáló gyártónak az esetében a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdése alapján kellett kiszámítani.

3.1.1. Átfogóan reprezentatív belföldi értékesítési volumennel rendelkező, mintába felvett, együttműködő exportáló gyártók

- (28) Az átfogóan reprezentatív belföldi értékesítéssel rendelkező, a mintába felvett exportáló gyártók esetében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók által a belföldi piacon értékesített azon terméktípusokat, amelyek azonosak vagy közvetlenül összehasonlíthatók az Unióra irányuló exportra értékesített típusokkal.

- (29) Egy terméktípus belföldi értékesítését akkor tekintették kellően reprezentatívnak, ha a vizsgálati időszak folyamán a belföldi piacon független vevőknek értékesített terméktípus mennyisége az uniós export keretében értékesített hasonló terméktípus teljes mennyiségének legalább 5 %-a volt.

- (30) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, tekinthető-e úgy, hogy a vállalatok belföld értékesítése az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében a rendes kereskedelmi forgalomban történt. Erre úgy került sor, hogy minden egyes terméktípusnál megállapították, hogy a vizsgálati időszak folyamán mekkora volt a független fogyasztóknak a belföldi piacon történő, nyereséges értékesítések aránya.

- (31) Ha egy adott terméktípus teljes értékesítési mennyiségének több mint 80 %-át a számított termelési költséggel azonos vagy azt meghaladó nettó eladási áron értékesítették, és ha az említett típus súlyozott átlagára megegyezett a termelési költséggel vagy meghaladta azt, akkor a rendes értéket a tényleges belföldi ár alapján állapították meg. Ennek az árnak a kiszámítása az adott terméktípus vizsgált időszakon belüli összes belföldi értékesítésének súlyozott átlagára alapján történt, tekintet nélkül arra, hogy ezek az értékesítések nyereségesek voltak-e, vagy sem.

- (32) Ha egy terméktípus nyereséges értékesítése az adott típus teljes értékesítési mennyiségének legfeljebb 80 %-át tette ki, vagy ha az adott típus súlyozott átlagára a termelési költség alatt volt, akkor a rendes értéket a kizárólag az adott típusból történt nyereséges értékesítés súlyozott átlagaként kiszámított tényleges belföldi áron alapult.

- (33) A belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusoknál a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján kellett kiszámítani. Ebből a célból a vizsgálati időszak alatt a terméktípusonként az exportőr saját átlagos előállítási költségéhez hozzáadták az értékesítési, általános és adminisztratív (selling, general and administrative, a továbbiakban: SGA-) költségeket és egy ésszerű haszonkulcsot. Az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése szerint az SGA-költségek aránya és a haszonkulcs a megfelelő exportáló gyártó egyes termékei rendes kereskedelmi forgalomban felmerülő SGA-költségeinek és haszonkulcsának súlyozott átlagán alapult.

3.1.2. Átfogóan reprezentatív belföldi értékesítési volumennel nem rendelkező, mintába felvett, együttműködő exportáló gyártók

- (34) A reprezentatív belföldi eladások nélküli együttműködő exportáló gyártók esetében a rendes ár az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerint lett kiszámítva: a hasonló termék esetében a vállalat saját termelési költségeihez terméktípusonként hozzáadták a vizsgálati időszaki alatti SGA-költségeket és egy ésszerű haszonkulcsot. Az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése szerint az SGA-költségek aránya és a haszonkulcs az exportáló

gyártó számára az egyes terméktípusok rendes kereskedelmi forgalomban történő értékesítésénél felmerülő SGA-költségek és haszonkulcs súlyozott átlagán alapult.

3.2. Kiviteli ár

- (35) Az exportértékesítési árakat az érintett termékért ténylegesen kifizetett vagy kifizethető árak alapján állapították meg az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően.

3.3. Összehasonlítás

- (36) A rendes értéket és az exportárat gyártelepi (ex-works) alapon hasonlították össze egymással.
- (37) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítása érdekében az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerint kiigazítások formájában megfelelően figyelembe vettük azokat a különbségeket is, amelyek az árakat és azok összehasonlíthatóságát befolyásolták.
- (38) Ennek alapján – megfelelő és indokolt esetben – figyelembe vettük a fuvarozási, tengeri fuvarozási és biztosítási, kezelési, rakodási és járulékos, csomagolási, hitelköltségeket, a számlán nem szereplő engedményeket és a jutalékokat.

3.4. Dömpingkülönbségek

3.4.1. A mintába felvett együttműködő exportáló gyártók esetében

- (39) A mintában szereplő vállalatok esetében az érintett termék Unióba exportált minden típusának rendes súlyozott átlagértékét összehasonlították az érintett termék megfelelő típusára kiszabott exportár súlyozott átlagával, az alaprendelet 2. cikke (11) és (12) bekezdésében előírtaknak megfelelően.
- (40) A fenti módszer alapján megállapított dömpingkülönbségek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson kiszámított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbség
Viraj Profiles Ltd.	0 %
Agarwal Fasteners Pvt. Ltd.	37,6 %
Raajratna Ventures Ltd.	12,0 %

- (41) Meg kell ugyanakkor jegyezni, hogy az Unióba irányuló indiai export 87 %-át teszi ki azon indiai exportáló gyártók aránya, amelyeknél nem állapították meg dömpinget.
- (42) A Bizottság által összeállított, a nyilvánosságra hozattal kapcsolatos dokumentum elemzése alapján a panaszos 25 %-os különbséget számított ki a mintába felvett, a

megállapítások szerint dömpingelő exportáló gyártókra megállapított rendes érték és azon vállalatnál megállapított rendes érték között, amely a megállapítások szerint nem dömpingelt. A panaszos azt állította, hogy ilyen különbség versenypiacon nem fordulhat elő, és nem realisztikus a rozsdamentes acél kötőelemek ágazatában. Emellett a panaszos azt is állította, hogy a megállapítások szerint nem dömpingelő exportáló gyártó unióbeli, kapcsolatban álló vállalatoktól szerzett be rozsdamentes-acél-hulladékot, ezért e nyersanyag beszerzési árai nem szolgálnak megbízható alapul a termelési költségek kiszámításához.

- (43) A megállapítások alapján nem dömpingelő együttműködő exportőr esetében a rendes érték alapjául a terméktípusonkénti termelési költség szolgált, amely alacsonyabb, mint a mintába felvett más exportáló gyártók esetében. Ez elsősorban annak a ténynek tudható be, hogy míg az előbbi vállalat magát a rozsdamentes acélt is rozsdamentesacél-hulladékból állítja elő, tehát termelése teljesen integrált, és részesül a méretgazdaságosság előnyeiből, a többi vállalat a szabad piacon – többek között a megállapítások szerint nem dömpingelő együttműködő exportőrtől – rozsdamentes acél hengerhuzalt szerez be, amely a rozsdamentes acél kötőelemek legfontosabb alapanyaga.
- (44) A megállapítások szerint dömpingelő együttműködő exportáló gyártókra vonatkozó rendes értéket elsősorban a terméktípusonkénti belföldi ár alapján állapították meg. India belföldi piacán a verseny korlátozott mértékű, és a megállapítások szerint nem dömpingelő együttműködő exportőr a VI alatt belföldön csak nem reprezentatív mennyiségben értékesítette termékét.
- (45) A megállapítások szerint nem dömpingelő exportáló gyártó által beszerzett rozsdamentesacél-hulladék tekintetében a vizsgálat kimutatta, hogy e vállalat a hulladékot egyaránt beszerezte kapcsolatban álló és független beszállítóktól is, és ez utóbbiaktól szerezte be a teljes mennyiség 70 %-át. A beszerzési árszint mindkét beszerzési típus esetében összehasonlítható volt, a hulladék osztályának figyelembe vételével is.

- (46) Ennek következtében a mintába felvett exportáló gyártók rendes értékének megállapítása megerősítésre kerül, a panaszos állításait pedig a Bizottság elutasítja.

3.4.2. A többi együttműködő exportáló gyártó esetében

- (47) A mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártók súlyozott átlagos dömpingkülönbsége az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően lett kiszámítva, a mintába felvett azon exportáló gyártók különbsége alapján, amelyek esetében a dömping tényét megállapították. Ennek alapján a mintába fel nem vett együttműködő vállalatok esetében a dömpingkülönbséget az uniós határparitáson számított CIF-ár (vámfizetés nélkül) 24,6 %-ában állapították meg.

- (48) Az egyik együttműködő indiai exportáló gyártó azt követően, hogy a Bizottság nyilvánosságra hozta az eljárás lezárására irányuló szándékát, kitartott azon állítása mellett, hogy egyedi vizsgálat iránti kérelmét a Bizottságnak el kell fogadnia, mivel a mintába fel nem vett, együttműködő exportáló gyártók vonatkozásában nyilvánosságra hozott dömpingkülönbözet nem tükrözi helyzetét.
- (49) A Bizottság nem értékelte az egyedi vizsgálat iránti kérelmet, mivel eljárás lezárása esetén a dömpingkülönbözet megállapítása jelentőségét veszti.

3.4.3. A nem együttműködő exportáló gyártók esetében

- (50) Az összes többi indiai exportőr tekintetében a Bizottság először megállapította az együttműködés szintjét. Ennek alkalmával összehasonlította a mintavételi eljárás során a valamennyi együttműködő exportáló gyártó által adott válaszokban megjelölt összes kiviteli mennyiséget az Indiából származó összes behozattal, amint azt az Eurostat statisztikái feltüntetik. Az együttműködés így megállapított százaléka 97 % volt. Ezen az alapon az együttműködés mértékét a Bizottság magasnak ítélte. Megfelelőnek ítélték, hogy az együtt nem működő exportáló gyártók esetében a dömpingkülönbözetet a mintába felvett együttműködő exportáló gyártók tekintetében megállapított átlagos dömpingkülönbözet szintjén állapítsák meg. A rendelkezésre álló információk alapján az együtt nem működő indiai exportőrök vizsgálati időszak alatt alkalmazott átlagos exportárai összhangban voltak az együttműködő exportáló gyártók áraival. Emellett nem áll rendelkezésre arra utaló információ, hogy a rendes érték más lenne a nem együttműködő exportáló gyártók esetében.
- (51) A dömping országos szintjét ezen az alapon az uniós határparitáson számított CIF-ár (vámfizetés nélkül) 24,6 %-ában állapították meg.

4. UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT

4.1. Az uniós gyártás

- (52) Valamennyi, az uniós gyártókra vonatkozóan rendelkezésre álló adatot, többek között a panaszban megadott információkat, a vizsgálat megindítása előtt és után az uniós gyártók által benyújtott adatokat, valamint a mintába felvett uniós gyártók kérdőívre adott, ellenőrzött válaszait felhasználták az uniós gyártás teljes mennyiségének megállapításához.
- (53) Ez alapján a teljes uniós termelés becsült értéke mintegy 52 000 tonna volt a vizsgálati időszakban. Ez a számadat magában foglalja valamennyi olyan uniós gyártó termelését, amely jelentkezett a Bizottságnál, és azon gyártók becsült termelését, amelyek nem vették fel a kapcsolatot a Bizottsággal az eljárás során.
- (54) A fenti (13) preambulumbekzdésben jelzetteknek megfelelően az uniós gyártók vizsgálatára mintavételt alkalmaztak. Az eljárás megindítását megelőzően adatot szolgáltató 15 uniós gyártó közül öt vállalatot vettek fel

a mintába. A fenti (15) preambulumbekzdésnek megfelelően az egyik vállalat úgy döntött, hogy nem vesz részt a vizsgálatban. A fennmaradó együttműködő, mintába felvett vállalatok a vizsgálati időszak alatti teljes becsült uniós termelés mintegy 32 %-át tették ki, és a Bizottság úgy ítélte, hogy kellően reprezentatívak a teljes uniós gyártás szempontjából.

4.2. Az uniós gazdasági ágazat

- (55) A fenti (52) preambulumbekzdésben említett valamennyi ismert uniós gyártót úgy tekintik, hogy az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése értelmében az uniós gazdasági ágazatot alkotják, és a továbbiakban „uniós gazdasági ágazat” néven kerülnek említésre.

5. KÁR

5.1. Előzetes megjegyzés

- (56) Az Eurostat releváns importstatisztikáit, valamint a panaszban szereplő, továbbá az uniós gyártóktól származó, a vizsgálat megindítását megelőzően és azt követően gyűjtött adatot, valamint a mintába felvett uniós gyártók kérdőívre adott, ellenőrzött válaszait is felhasználták a releváns kártényezők értékeléséhez.
- (57) A makrogazdasági adatokon – mint a termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, az eladási mennyiség, a piaci részesedés, a növekedés, a foglalkoztatottság és a termelékenység – alapuló kárelemzés az uniós gazdasági ágazat mint egész adatain alapul.
- (58) A mikrogazdasági adatokon – mint a tranzakciók árai, nyereségesség, pénzforgalom, beruházás, a beruházások megtérülése, tőkebevonási képesség, készletek, bérek – alapuló kárelemzés a mintába felvett uniós gyártók adatain alapul.
- (59) A mintába felvett négy uniós gyártót a 2012. január 7-én lezárult, a Kínából és Tajvanról származó rozsdamentes acél kötőelemek behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálata során is bevásárolták a mintába⁽¹⁾. Az említett felülvizsgálatban egy másik, az ezen vizsgálat keretében a mintába be nem kerülő vállalatot is felvettek a mintába. Mivel a kárelemzés szempontjából figyelembe vett időszak egybeesik a hatályvesztési felülvizsgálatával, a 2008-ra és 2009-re vonatkozó adatok az említett egy vállalat kivételével megegyeznek. A 2008-ra és 2009-re vonatkozó adatok nyilvánosságra hozatalával lehetséges lenne a jelenlegi eset mintájába fel nem vett vállalat adatainak kikövetkeztetése. Ezért indexált formában tüntették fel az olyan mikromutatókat, mint a készletek, bérek, beruházások, pénzforgalom, a beruházások megtérülése és a nyereségesség.

5.2. Uniós felhasználás

- (60) Az uniós felhasználást az uniós gazdasági ágazat által az Unióban elért értékesítési volumen alapján határozták

⁽¹⁾ HL L 5., 2012.1.7., 1. o.

meg, a panaszban foglaltaknak megfelelően, és az adatokat a mintavétel kérdőívére adott válaszok, valamint a mintába felvett gyártóktól származó, kontrollált adatok alapján ellenőrizték. Emellett tekintetbe vették a figyelembe vett időszakra vonatkozó, az Eurostattól származó adatokon alapuló importvolumen is.

- (61) Ezek alapján az uniós felhasználás a következőképpen alakult:

1. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Uniós felhasználás (tonna)	120 598	101 143	122 345	131 457
Index (2008 = 100)	100	84	101	109

Forrás: Eurostat, a panaszban jelzett adatok és a kérdőívre adott válaszok

- (62) A figyelembe vett időszak alatt a felhasználás összességében 9 %-kal nőtt az EU piacán. 2008 és 2009 között drasztikus, 16 %-os csökkenés következett be, ami az állítások szerint a gazdasági válság piacra gyakorolt negatív hatásainak volt tulajdonítható; ezt követően a fogyasztás helyreállt, és 2009 és 2010 között 21 %-kal, 2010 és a VI között pedig újabb 7 %-kal nőtt.

5.3. Az Indiából származó behozatal

- (63) Az Indiából származó, az Unióba irányuló behozatal tehát a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

2. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Az Indiából származó behozatal mennyisége (tonna)	14 546	18 883	21 914	24 072
Index (2008 = 100)	100	130	151	165
Piaci részesedés	12,1 %	18,7 %	17,9 %	18,3 %
Index (2008 = 100)	100	155	149	152

Forrás: Eurostat és az exportáló gyártók által kitöltött kérdőívek

- (64) Az Indiából származó behozatal jelentősen, 65 %-kal növekedett a figyelembe vett időszak alatt. E növekedés 2008 és 2009 között volt a legnagyobb, amikor a behozatal 30 %-kal nőtt, a fogyasztás pedig 16 %-kal visszaesett. Az indiai behozatal 2010-ben és a VI alatt évről évre tovább nőtt (16 %-kal, illetve 10 %-kal).

5.4. A behozott termékek ára és áralakínálása

3. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Behozatali átlagár (EUR/tonna)	3 531	2 774	2 994	3 216
Index (2008 = 100)	100	79	85	91

Forrás: Eurostat és a mintába felvett uniós gyártók által kitöltött kérdőívek

- (65) Az Indiából származó behozatal átlagárai a figyelembe vett időszak során összesen 9 %-kal csökkentek. Ez megmagyarázza, hogyan nőhetett az indiai behozatal piaci részesedése 12,1 %-ról 18,3 %-ra ugyanezen időszak alatt. A legnagyobb növekedés 2008 és 2009 között következett be, amikor az indiai exportőrök piaci részesedésüket csaknem 6 százalékponttal növelték.
- (66) A vizsgálati időszak alatti áralakínálás elemzése céljából összehasonlították a mintába felvett uniós gyártók által kapcsolatban nem álló fogyasztók részére az uniós piacon felszámított, terméktípusonként kínált gyártelepi szinten kiigazított, súlyozott átlagos értékesítési árakat az Indiából származó behozatal első független uniós vásárló részére történő értékesítéshez CIF alapon megállapított, a fennálló vámokkal és az importálás utáni költségekkel megfelelően kiigazított, súlyozott átlagáraival.

- (67) Az árakat típusonként hasonlították össze, a kereskedelem azonos szintjén történő tranzakciókat vizsgálva, az adatokat szükség esetén kiigazítva, levonva az engedményeket és visszatérítéseket. Az összehasonlítás eredménye – a mintába felvett uniós gyártók VI alatti forgalmának százalékában kifejezve – alapján az áralakínálás 3 % és 13 % között volt. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy annál az indiai exportőrnél mutatták ki a legnagyobb mértékű alákínálást, amelynek nem állapítottak meg dömpinget.

5.5. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete

- (68) Az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének megfelelően a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatását célzó vizsgálatnak ki kell terjednie az összes olyan közgazdasági mutatószám kiértékelésére, amelyet az uniós gazdasági ágazat tekintetében az elemzett időszakban megállapítottak.

5.5.1. Termelési kapacitás, termelés és kapacitáskihasználás

4. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Gyártási mennyiség (tonna)	69 514	56 396	62 213	51 800
Index (2008 = 100)	100	81	89	75
Gyártási kapacitás (tonna)	140 743	127 200	128 796	111 455
Index (2008 = 100)	100	90	92	79
Kapacitáskihasználás	49 %	44 %	48 %	46 %
Index (2008 = 100)	100	90	98	94

Forrás: a teljes uniós gazdasági ágazat

- (69) A táblázatból kitűnik, hogy a termelés a figyelembe vett időszak során jelentősen, 25 %-kal csökkent. A kereslet csökkenésével összhangban a termelés 2009-ben drámaian, 19 %-kal visszaesett, majd 2010-ben mintegy 10 %-os fellendülés következett be. A VI alatt – annak ellenére, hogy az uniós felhasználás 7 %-kal nőtt – az uniós termelés újra, körülbelül 17 %-kal csökkent az előző évhez viszonyítva.
- (70) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitása hozzávetőleg 21 %-kal csökkent. A kapacitáskihasználás szintén csökkent a figyelembe vett időszakban, és folyamatosan 50 % alatt maradt.

5.5.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

5. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Értékesítési volumen (tonna)	56 042	44 627	45 976	48 129
Index (2008 = 100)	100	80	82	86
Piaci részesedés	46,5 %	44,1 %	37,6 %	36,6 %
Index (2008 = 100)	100	95	81	79

Forrás: a teljes uniós gazdasági ágazat

- (71) A növekvő felhasználás (+9 %) összefüggésében az Unióban az első független vevőnek eladott hasonló termék értékesítési volumene a figyelembe vett időszakban 14 %-kal csökkent. Ennek következtében a

piaci részesedés a 2008. évi 46,5 %-ról a VI alatt 36,6 %-ra esett vissza. Az értékesítési volumenben 2009-ben bekövetkezett drámai (-20 %) visszaesést követően 2010-ben és a VI alatt kismértékű fellendülés következett be.

5.5.3. Növekedés

- (72) Az uniós felhasználás 2008 és a VI között 9 %-kal nőtt. Ugyanakkor az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 14 %-kal, piaci részesedése 21 %-kal esett vissza ebben az időszakban. Ugyanebben az időszakban az Indiából származó behozatal mennyisége jelentősen, 65 %-kal nőtt.

5.5.4. Foglalkoztatás

6. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Foglalkoztatottak száma	1 007	863	821	761
Index (2008 = 100)	100	86	82	76
Termelékenység (egység/munkavállaló) Index (2008 = 100)	100	95	110	99

Forrás: a teljes uniós gazdasági ágazat

- (73) Az uniós gazdasági ágazatban történt leépítések hatására a munkavállalók száma 24 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. Az egy munkavállalóra jutó foglalkoztatási költségek 2008 és a vizsgálati időszak között 6 %-kal nőttek.
- (74) Az uniós gazdasági ágazat munkaerejének termelékenysége – az éves foglalkoztatottak számára vetített kibocsátás mennyiségében mérve – a figyelembe vett időszakban kismértékben, 1 %-kal csökkent. A legalacsonyabb szintet 2009-ben érte el, majd ezt követően a VI-hoz közeledve némileg fellendült.

5.5.5. Átlagos egységárak az EU-ban

7. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Független fogyasztók részére értékesített termékek egységára (EUR/tonna)	4 336	2 792	3 914	4 244
Index (2008 = 100)	100	64	90	98

Forrás: a mintába felvett gyártók által kitöltött kérdőívek

- (75) A figyelembe vett időszakban az átlagos eladási árak 2 %-kal nőttek. 2009-ben az uniós gazdasági ágazatnak eladási árait 36 %-kal csökkentenie kellett a gazdasági válság és az Indiából származó behozatal árainak drámai csökkenése (–21 %) hatására. 2010-ben és a VI alatt az uniós gazdasági ágazat eladási árai újra nőttek.
- (76) A vizsgálat rávilágított arra, hogy a 2009-ben az eladási árakban bekövetkező csökkenés tükrözte a költségek csökkenését, melyek a 2008-as szinthez viszonyítva 18 %-kal visszaestek. A költségcsökkenés oka elsősorban a nyersanyagok, főként az egyenetlen árdinamikájú nikkell árának csökkenésével magyarázható. Az uniós gazdasági ágazat azonban az olcsó indiai behozatal 2009. évi expanziója miatt arra kényszerült, hogy nagyobb mértékben csökkentse eladási árait, mint amilyen mértékben a költségek csökkentek.

5.5.6. Nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

8. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Az uniós eladások nyereségessége (nettó eladások %-a) Index (2008 = 100)	– 100	– 442	– 74	– 24
Pénzforgalom Index (2008 = 100)	– 100	– 1 827	– 40	– 171
Beruházások (EUR) Index (2008 = 100)	100	29	59	6
Beruházások megtérülése Index (2008 = 100)	– 100	– 284	– 59	– 28

Forrás: a mintába felvett gyártók által kitöltött kérdőívek

- (77) A vizsgálat megmutatta, hogy jóllehet az eladási árak csökkenése részben a költségek csökkenését tükrözte, az uniós gazdasági ágazat árait az Indiából származó rozsdamentes acél kötőelemek behozatala nyomás alatt tartotta. Az uniós gazdasági ágazat nyereségessége a figyelembe vett időszak kezdetétől negatív volt. Különösen 2009-ben kényszerült arra az uniós gazdasági ágazat, hogy a költségek csökkenésénél nagyobb mértékben csökkentse eladási árait, tekintettel az olcsó indiai behozatal expanziójára. Ennek hatására az érintett évben jelentősen romlott a nyereségesség. 2010-ben és a VI alatt azonban a nyereségesség javult, bár továbbra is negatív maradt.

- (78) A pénzforgalom (az ágazat képessége arra, hogy saját maga finanszírozza tevékenységeit) a nyereségességhez hasonlóan alakult. A legalacsonyabb szintet 2009-ben érte el, majd ezt követően növekvő tendenciát mutatott, a VI alatt pedig pozitívba fordult.
- (79) A rozsdamentes acél kötőelemek gyártásába eszközölt, 2008. évi beruházások után a beruházások a figyelembe vett időszakban mintegy 94 %-kal estek vissza. A beruházások megtérülése hasonlóképpen negatívan alakult, összhangban az uniós gazdasági ágazat által a figyelembe vett időszakban elért negatív eredményekkel, és végig negatív maradt.
- (80) A nyereségesség és a pénzforgalom alakulása, valamint a beruházások alacsony mértéke hangsúlyozza azt a tényt, hogy a mintába felvett uniós gyártók nehézségekbe ütköztek a tőkebevonás terén.

5.5.7. Készletek

9. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Az uniós gazdasági ágazat zárókészlete Index (2008 = 100)	100	92	100	103

Forrás: a mintába felvett gyártók által kitöltött kérdőívek

- (81) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 3 %-kal növekedett a vizsgált időszakban. 2009-ben a készletek szintje 8 %-kal csökkent; ezt követően, 2010-ben és a VI alatt 8 %-kal, illetve 3 %-kal nőtt.

5.5.8. A tényleges dömpingkülönbözlet és a múltbeli dömpinget követő helyreállítás

- (82) Emlékeztetni kell arra, hogy a legnagyobb indiai exportáló gyártóról – amelynek kivitele az Unióba irányuló indiai export 87 %-át teszi ki – megállapították, hogy nem dömpingel. Ennek következtében a dömpingelt behozatal az Indiából az Unióba behozott rozsdamentes acél kötőelemek teljes volumenének 13 %-át teszi ki. A dömpingelt indiai behozatal mennyiségét, piaci részesedését és árait tekintve a tényleges dömpingkülönbözlet uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása nem minősíthető elhanyagolhatónak.

5.6. A károkozásra vonatkozó következtetések

- (83) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a kármutatók többsége – például a termelés (–25 %), a kapacitáskihasználás (–6 %), az értékesítési volumen (–14 %), a piaci részesedés (–21 %) és a foglalkoztatottság (–24 %) – kedvezőtlenül alakult a figyelembe vett időszakban. A növekvő felhasználás kontextusában mind az értékesítési volumen, mind a piaci részesedés csökkent. Az

értékesítési volumen kismértékben nőtt 2010-ben és a VI alatt 2009-hez viszonyítva, de az uniós gazdasági ágazat nem volt képes visszaszerezni elveszített piaci részesedését az indiai behozatal expanziója miatt, amely a figyelembe vett időszakban folyamatosan, az uniós gazdasági ágazat árainak végig alákínálva nőtt.

- (84) Emellett jelentősen romlottak az uniós ágazat pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatók, például a pénzforgalom és a nyereségségesség. Ez azt jelenti, hogy az uniós gazdasági ágazat tőkebevonási képessége is gyengült.
- (85) A fentiek figyelembevételével azt a következtetést lehetett levonni, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében.

6. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

6.1. Bevezetés

- (86) A Bizottság az alaprendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdésének megfelelően megvizsgálta, hogy az Indiából származó dömpingelt behozatal olyan mértékű kárt okozott-e az uniós gazdasági ágazatnak, amelynek alapján azt lényegesnek lehet minősíteni. A dömpingelt behozataltól eltérő egyéb, az uniós gazdasági ágazatot ugyanabban az időben kárral fenyegető ismert tényezőket is megvizsgáltak annak érdekében, hogy az ilyen egyéb tényezők által okozott esetleges kárt ne lehessen a dömpingelt behozatalnak tulajdonítani.
- (87) Emlékeztetni kell arra, hogy megállapításra került: a (40) és (41) premabulumbekezdésben említett legnagyobb indiai exportáló gyártó, melynek behozatala az indiai behozatok 87 %-át teszi ki, nem dömpingel. Ennélfogva az érintett termék Unióba irányuló behozatalának mindössze 13 %-át dömpingelték a VI alatt. A dömpingelt behozatal piaci részesedése a VI alatt 2 % volt.

6.2. A dömpingelt import hatása

- (88) A vizsgálatból kitűnt, hogy az uniós felhasználás 9 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban, miközben az uniós gazdasági ágazat 14 %-kal csökkent, piaci részesedése pedig 21 %-kal visszaesett.
- (89) Az árak tekintetében megállapították, hogy a dömpingelt behozatal átlagos importárai az uniós piacon alákínálnak az uniós gazdasági ágazat átlagos eladási árainak. Ezek az árak azonban mintegy 12 %-kal magasabbak voltak, mint annak az indiai vállalatnak az árai, amelyről megállapították, hogy nem dömpingel.
- (90) Az alábbiak alapján a Bizottság úgy véli, hogy a nem dömpingelt behozatalnál magasabb árakat alkalmazó, dömpingelt indiai behozatal korlátozott volumene legfeljebb csak kis szerepet játszhatott az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlásában.

6.3. További tényezők hatása

6.3.1. Indiából származó, nem dömpingelt behozatal

- (91) Az Indiából származó behozatal teljes volumene a figyelembe vett időszakban drámaian, 65 %-kal nőtt, és ezáltal a piaci részesedés 12,1 %-ról 18,3 %-ra emelkedett. A fentiekben már elmondottaknak megfelelően azonban a nem dömpingelt behozatal tette ki a teljes indiai kivitel 87 %-át a VI alatt, ami a VI alatt 15 % piaci részesedésnek felel meg, míg ugyanebben az időszakban az Indiából származó, dömpingelt behozatal piaci részesedése 2 % volt.
- (92) Az Indiából származó behozatal árai a figyelembe vett időszakban 9 %-kal csökkentek, és mindig alacsonyabbak maradtak, mint a többi ország által alkalmazott behozatali árak, illetve az uniós gazdasági ágazat eladási árai. Figyelemreméltó ugyanakkor, amint a (89) premabulumbekezdésben is szerepel, hogy megállapították: a nem dömpingelt behozatal árai az uniós gazdasági ágazat árainak jobban alákínáltak, mint a dömpingelt behozatal árai.

6.3.2. Egyéb harmadik országokból származó behozatal

10. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Az egyéb harmadik országokból származó import volumene (tonna)	50 010	37 633	54 454	59 255
Index (2008 = 100)	100	75	109	118
Az egyéb harmadik országokból származó import piaci részesedése	41,5 %	37,2 %	44,5 %	45,1 %
Index (2008 = 100)	100	90	107	109
Az egyéb harmadik országokból származó behozatok átlagos importára (EUR/tonnában)	5 380	5 236	5 094	5 234

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Index (2008 = 100)	100	97	95	97
A malajziai import mennyisége (tonna)	13 712	9 810	9 611	9 966
A Malajziából származó behozatal piaci részesedése	11,4 %	9,7 %	7,9 %	7,6 %
A Malajziából származó behozatok átlagos importára (EUR/tonnában)	4 203	2 963	3 324	3 633
A Fülöp-szigetektől származó behozatali volumen (tonna)	7 046	5 406	15 576	18 149
A Fülöp-szigetektől származó import piaci részesedése	5,8 %	5,3 %	12,7 %	13,8 %
A Fülöp-szigetektől származó behozatal átlagos importára (EUR/tonnában)	4 645	3 474	3 714	3 912
A Kínai Népköztársaságból származó behozatal mennyisége (tonna)	2 332	2 452	3 217	3 288
A Kínai Népköztársaságból származó behozatal piaci részesedése (tonna)	1,9 %	2,4 %	2,6 %	2,5 %
A Kínai Népköztársaságból származó behozatal átlagára (tonna)	4 004	4 561	5 272	5 648
A Tajvanról származó behozatal volumene (tonna)	4 304	3 703	6 451	6 640
A Tajvanról származó behozatal piaci részesedése	3,6 %	3,7 %	5,3 %	5,1 %
A Tajvanról származó behozatal átlagos importára (EUR/tonnában)	5 092	4 719	4 755	4 943

Forrás: Eurostat

- (93) Az Eurostat adatai alapján a más harmadik országokból származó rozsdamentes acél kötőelemek Unióba irányuló behozatalának volumene a figyelembe vett időszak alatt 18 %-kal nőtt. Ugyanakkor a behozatal átlagára mintegy 3 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, a piaci részesedés pedig 9 %-kal nőtt.
- (94) 2005. november 19-e óta dömpingellenes intézkedések voltak hatályban a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó rozsdamentes acél kötőelemek behozatalára vonatkozóan. Az intézkedések ellenére a figyelembe vett időszakban nőtt a két országból érkező behozatal mennyisége, habár piaci részesedésük viszonylag szerény maradt (2,5 % és 5,1 % a VI alatt). A behozatal egyéb fő forrásai a Fülöp-szigetek és Malajzia. Mindenekelőtt a Fülöp-szigetektől származó behozatal nőtt jelentősen a figyelembe vett időszakban: piaci részesedése a 2008-as 5,8 %-ról a VI idejére 13,8 %-ra nőtt.
- (95) Malajzia tekintetében a figyelembe vett időszakban csökkenő tendencia volt megfigyelhető, ugyanakkor a behozatal piaci részesedése továbbra is 7,6 % volt a VI alatt. A Fülöp-szigeteki behozatal volumene a figyelembe vett időszak alatt jelentősen nőtt. A vizsgálatból ugyanakkor kitért, hogy a Fülöp-szigetektől származó behozatal átlagos importárai jóval magasabbak voltak (mintegy 20 %), mint az indiai rozsdamentes acél kötőelemek átlagára.
- (96) Az importárok tekintetében a más harmadik országok átlagárai viszonylag stabilak maradtak a figyelembe vett időszak alatt, és folyamatosan az uniós gazdasági ágazat és az indiai behozatal átlagárai alatt maradtak.
- (97) A fentiek alapján az a következtetés vonható le, hogy az ezen országokból származó behozatal nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz.

6.3.3. Gazdasági válság

- (98) A gazdasági válság részben magyarázatot nyújt az uniós fogyasztás 2009-ben végbemenő zsugorodására. Meg kell ugyanakkor jegyezni, hogy a fogyasztásban 2009-ben bekövetkezett 16 %-os csökkenés ellenére az indiai behozatal volumene 30 %-kal nőtt.
- (99) 2010-ben és a VI alatt az uniós felhasználás az általános gazdasági fellendüléssel összhangban nőtt. Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene azonban csak kismértékben, 3 %-kal növekedett 2010-ben, továbbá 4,7 %-kal a VI alatt. Az indiai behozatal ezzel szemben évente 16 %-kal, illetve 10 %-kal nőtt.
- (100) Rendes gazdasági körülmények között és az erőteljes árnyomás hatásának hiányában, illetve az Indiából származó behozatali szint emelkedésének hiányában az uniós gazdasági ágazatnak okozhatott volna némi nehézséget, hogy megbirkózzon a fogyasztás csökkenésével és az állandó egységnyi költségek emelkedésével, amely az tapasztalt alacsony kapacitáskihasználtság következtében lépett fel. Az olcsó indiai behozatal ugyanakkor, melynek nagy részéről megállapították, hogy nem dömpingelték, fokozta a gazdasági visszaesés hatását, és az uniós gazdasági ágazat még az általános gazdasági fellendülés időszakában sem volt képes arra, hogy magához térjen és visszaszerezze piaci részesedését, amelyet az indiai behozatal következményeként veszített el.
- (101) Ezért, jóllehet a 2008–2009-es gazdasági válság hozzájárulhatott az uniós gazdasági ágazat rossz teljesítményéhez, nem tekinthető úgy, hogy jelentős hatással lett volna az uniós gazdasági ágazatot ért kárra.

6.3.4. Az uniós gazdasági ágazat mintába felvett szereplőinek exportteljesítménye

12. táblázat

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Exportértékesítés tonnában	967	689	933	884
Index (2008 = 100)	100	71	97	91
Értékesítési egységár EUR-ban	4 770	3 060	4 020	4 313
Index (2008 = 100)	100	64	84	90

Forrás: a mintába felvett gyártók által kitöltött kérdőívek

- (102) A figyelembe vett időszakban a mintában szereplő uniós ágazati szereplők exportértékesítéseinek mennyisége 9 %-

kal, az átlagos exportárak pedig 10 %-kal csökkentek. Habár nem zárható ki, hogy az exportteljesítményben jelentkező negatív tendencia további kedvezőtlen hatást gyakorolhatott az uniós gazdasági ágazatra, a Bizottság úgy véli, hogy tekintettel a kivitelen az uniós piacon megvalósult értékesítésekhez viszonyítva kis volumenére, ez a hatás nem volt jelentős a megállapított kár tekintetében.

6.4. Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

- (103) A fenti elemzés azt igazolta, hogy a figyelembe vett időszakban jelentősen növekedett az Indiából származó, olcsó behozatal volumene és piaci részesedése. Emellett az is megállapításra került, hogy ezek a behozatalok folyamatosan aláínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak az uniós piacon.
- (104) Figyelembe véve azonban azt a tényt, hogy a legnagyobb indiai exportáló gyártó, amelynek kivitele a VI alatt az Unióba irányuló indiai export 87 %-át tette ki, nem exportált rozsdamentes acél kötőelemeket az Unióba dömpingelt áron, a Bizottság úgy véli, hogy az Indiából exportált teljes mennyiség mindössze 13 %-át kitevő dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati viszony nem eléggé megalapozott. Nem lehet azt állítani, hogy a dömpingelt indiai export, tekintettel korlátozott mennyiségére és piaci részesedésére (2 %), valamint arra a tényre, hogy áraik átlagosan 12 %-kal magasabbak voltak a nem dömpingelt behozatalénál, okozza az uniós gazdasági ágazatot ért kárt.
- (105) Más ismert tényezők elemzése, melyek kárt okozhattak az uniós gazdasági ágazatnak – beleértve a nem dömpingelt behozatalt, a más harmadik országokból érkező behozatalt, a gazdasági válságot és a mintába felvett uniós gyártók exportteljesítményét – azt mutatja, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárt valószínűleg az Unióba irányuló teljes indiai export 87 %-át kitevő, nem dömpingelt behozatal okozza, melynek árai jelentősen alacsonyabbak a dömpingelt behozatalénál.

7. A DÖMPINGELLENES ELJÁRÁS LEZÁRÁSA

- (106) Mivel nem áll fenn jelentős ok-okozati viszony a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár között, a Bizottság úgy véli, hogy a dömpingellenes intézkedések nem szükségesek, ezért a jelenlegi dömpingellenes eljárást az alapelvet 9. cikke (2) bekezdésének megfelelően le kell zárni.
- (107) Az érdekelteket a Bizottság ennek megfelelően tájékoztatta, és lehetőséget biztosított észrevételeik megtételére. A kapott észrevételek nem változtattak azon a következtetésen, hogy a jelenlegi dömpingellenes eljárást le kell zárni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A jelenleg a 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 és 7318 15 70 KN-kód alá besorolt, Indiából származó egyes rozsdamentes acél kötőelemek és részeik behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megszűnik.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 22-én.

*a Bizottság részéről
az elnök*

José Manuel BARROSO

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU